

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 117

50. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2007. május 26.

<u>Közléményszám</u>	Tartalom	Oldal
	IV <i>Tájékoztatások</i>	
	AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK	
	A Bíróság	
2007/C 117/01	A Bíróság utolsó kiadványa az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i> HL C 95., 2007.4.28.	1
	V <i>Hirdetmények</i>	
	BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK	
	A Bíróság	
2007/C 117/02	C-71/07. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (második kibővített tanács) T-135/05. sz., Campoli kontra Bizottság ügyben 2006. november 29-én hozott ítélete ellen Franco Campoli által 2007. február 12-én benyújtott fellebbezés	2
2007/C 117/03	C-78/07. sz. ügy: A Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Olaszország) által 2007. február 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia kontra Domenico Valvo	3
2007/C 117/04	C-94/07. sz. ügy: Az Arbeitsgericht Bonn (Németország) által 2007. február 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dr. Andrea Raccanelli kontra Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e.V.	3
2007/C 117/05	C-95/07. sz. ügy: A Commissione tributaria provinciale (Olaszország) által 2007. február 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ecotrade spa kontra Agenzia Entrate Ufficio Genova 3	4
2007/C 117/06	C-96/07. sz. ügy: A Commissione tributaria provinciale (Olaszország) által 2007. február 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ecotrade spa kontra Agenzia Entrate Ufficio Genova 3	4

Közzététel száma	Tartalom (folytatás)	Oldal
2007/C 117/07	C-112/07. sz. ügy: 2007. február 26-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság	5
2007/C 117/08	C-113/07. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróságnak (második tanács) a T-155/04. sz., Selex Sistemi Integrati S.p.A kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 12-én hozott ítélete ellen a Selex Sistemi Integrati S.p.A által 2007. február 27-én benyújtott fellebbezés	5
2007/C 117/09	C-119/07. sz. ügy: A Verwaltungsgerichts Darmstadt (Németország) által 2007. február 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Container Service Thorsten Sperzel GmbH kontra Land Hessen	6
2007/C 117/10	C-125/07. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG által 2007. március 2-án benyújtott fellebbezés	7
2007/C 117/11	C-126/07. sz. ügy: A Cseh Köztársaság Gazdasági Kamarája és a Cseh Köztársaság Mezőgazdasági Kamarája mellett működő Cseh Választottbíróság által 2007. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Reisebüro Bühler GmbH kontra Dom.info e.K., Sebastian Dieterle	8
2007/C 117/12	C-127/07. sz. ügy: A Conseil d'Etat (Franciaország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Société Arcelor atlantique et lorraine, Société Sollac méditerranée, Société Arcelor packaging international, Société Ugine & ALZ France, Société Industeel Loire, Société Creusot metal, Société Imphy Alloys, Société Arcelor kontra Premier Ministre, Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie, Ministre de l'écologie et du développement durable	8
2007/C 117/13	C-128/07. sz. ügy: A Commissione tributaria provinciale di Latina (Olaszország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Angelo Molinari kontra Agenzia Entrate Ufficio Latina	8
2007/C 117/14	C-129/07. sz. ügy: A Commissione tributaria provinciale di Latina (Olaszország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Giovanni Galeota kontra Agenzia Entrate Ufficio Latina	9
2007/C 117/15	C-130/07. sz. ügy: A Commissione tributaria provinciale di Latina (Olaszország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Salvatore Barbagallo kontra Agenzia Entrate Ufficio Latina	9
2007/C 117/16	C-131/07. sz. ügy: A Commissione tributaria provinciale di Latina (Olaszország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Michele Ciampi kontra Agenzia Entrate Ufficio Latina	10
2007/C 117/17	C-132/07. sz. ügy: A Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgium) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV kontra Andacon NV	10
2007/C 117/18	C-133/07. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen a Raiffeisen Zentralbank Österreich AG által 2007. március 6-án benyújtott fellebbezés	11
2007/C 117/19	C-135/07. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen a Bank Austria Creditanstalt AG által 2007. március 6-án benyújtott fellebbezés	12
2007/C 117/20	C-136/07. sz. ügy: 2007. március 7-én benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság	13

Közleményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2007/C 117/21	C-137/07. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen az Österreichische Volksbanken-AG által 2007. március 8-án benyújtott fellebbezés	13
2007/C 117/22	C-138/07. sz. ügy: A Hof van beroep te Antwerpen (Belgium) által 2007. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Belga állam kontra N. V. Cobelfret	14
2007/C 117/23	C-140/07. sz. ügy: A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2007. március 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hecht-Pharma GmbH kontra Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg	15
2007/C 117/24	C-141/07. sz. ügy: 2007. március 9-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság	15
2007/C 117/25	C-143/07. sz. ügy: A Finanzgericht Hamburg által 2007. március 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Firma A.O.B. Reuter & Co. kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 117/26	C-144/07. P. sz. ügy: A T-14/06. sz., K-Swiss Inc kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben az Elsőfokú Bíróság 2006. december 14-én hozott végzése ellen a K-Swiss Inc által 2007. március 13-án benyújtott fellebbezés	16
2007/C 117/27	C-150/07. sz. ügy: 2007. március 15-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság	17
2007/C 117/28	C-151/07. sz. ügy: A Simvoulio tis Epikrateias (Görögország) által 2007. március 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Theologos-Grigorios Chatzithanasis kontra Ypourgos Igeias kai Koinonikis Allilengis és Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis (OEEK)	17
2007/C 117/29	C-158/07. sz. ügy: A Centrale Raad van Beroep által 2007. március 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Jacqueline Förster kontra IB-Groep	18
2007/C 117/30	C-159/07. sz. ügy: 2007. március 22-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság	18
2007/C 117/31	C-167/07. sz. ügy: 2007. március 29-én benyújtott kereset – Spanyol Királyság kontra Európai Unió Tanácsa	19
2007/C 117/32	C-175/07. sz. ügy, C-176/07. sz. ügy, C-177/07. sz. ügy, C-178/07. sz. ügy, C-179/07. sz. ügy, C-180/07. sz. ügy, C-181/07. sz. ügy, C-182/07. sz. ügy, C-183/07. sz. ügy, C-184/07. sz. ügy: A Tribunal de grande instance de Nanterre (Franciaország) által 2007. április 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – 1. S.A. SAFBA kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 2. S.A. Sucrieries et Raffineries d'Erstein kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 3. S.A. Sucrieries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 4. S.A. Sucrierie de Bourgogne kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 5. Sucrierie Bourdon kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 6. S.A. des Sucrieries du Marquenterre kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 7. S.A. Cristal Union kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 8. S.A. Lesaffre Frères kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 9. Société Vermendoise Industries kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 10. S.A. Sucrieries de Toury et Usines annexes kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers	19

Közzététel száma	Tartalom (folytatás)	Oldal
2007/C 117/33	C-192/07. sz. ügy: 2007. április 3-án benyújtott kereset – Az Európai Községek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság	20
2007/C 117/34	C-199/07. sz. ügy: 2007. április 12-én benyújtott kereset – Az Európai Községek Bizottsága kontra Görög Köztársaság	20
Elsőfokú Bíróság		
2007/C 117/35	T-75/07. sz. ügy: 2007. március 12-én benyújtott kereset – Hamdi kontra Tanács	22
2007/C 117/36	T-76/07. sz. ügy: 2007. március 12-én benyújtott kereset – El Fatmi kontra Tanács	22
2007/C 117/37	T-81/07. sz. ügy: 2007. március 14-én benyújtott kereset – K.G. Holding (felszámolás alatt) kontra Bizottság	23
2007/C 117/38	T-82/07. sz. ügy: 2007. március 14-én benyújtott kereset – Kliq (felszámolás alatt) kontra Bizottság	24
2007/C 117/39	T-83/07. sz. ügy: 2007. március 14-én benyújtott kereset – Kliq Reintegratie (felszámolás alatt) kontra Bizottság	25
2007/C 117/40	T-84/07. sz. ügy: 2007. március 13-án benyújtott kereset – Mineral and Chemical Company „Eurochem” kontra Tanács	26
2007/C 117/41	T-85/07. sz. ügy: 2007. március 20-án benyújtott kereset – Gabel Industria Tessile kontra OHIM – Creaciones Garel (GABEL)	26
2007/C 117/42	T-86/07. sz. ügy: 2007. március 21-én benyújtott kereset – Deichmann-Schuhe KG kontra OHIM – Design for Woman (DEITECH)	27
2007/C 117/43	T-87/07. sz. ügy: 2007. március 22-én benyújtott kereset – Scil Proteins kontra OHIM – Indena (affilene)	27
2007/C 117/44	T-88/07. sz. ügy: 2007. március 22-én benyújtott kereset – Fabryka Samochodów Osobowych kontra Bizottság	28
2007/C 117/45	T-89/07. sz. ügy: 2007. március 23-án benyújtott kereset – VIP Car Solutions kontra Parlament	29
2007/C 117/46	T-90/07. P. sz. ügy: A Községi Szolgálati Törvényszék F-92/05. sz., Genette kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítélete ellen a Belga Királyság által 2007. március 26-án benyújtott fellebbezés	29
2007/C 117/47	T-91/07. sz. ügy: 2007. március 19-én benyújtott kereset – WWF-UK kontra Tanács	30
2007/C 117/48	T-92/07. P. sz. ügy: A Községi Szolgálati Törvényszék F-3/06. sz., Frankin és társai kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítélete ellen Jacques Frankin és társai által 2007. március 28-án benyújtott fellebbezés	31
2007/C 117/49	T-93/07. sz. ügy: 2007. március 22-én benyújtott kereset – Olaszország kontra Bizottság	31
2007/C 117/50	T-94/07. sz. ügy: 2007. március 26-án benyújtott kereset – EREF kontra Bizottság	31
2007/C 117/51	T-95/07. sz. ügy: 2007. március 30-án benyújtott kereset – Aventis Pharma SA kontra OHIM – Altana Pharma (PRAZOL)	32

Közléményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2007/C 117/52	T-96/07. sz. ügy: 2007. március 23-án benyújtott kereset – Telecom Italia Media kontra Bizottság	32
2007/C 117/53	T-99/07. P. sz. ügy: A Közzolgálati Törvényszék F-92/05. sz., Genette kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. március 29-én benyújtott fellebbezés	34
Az Európai Unió Közzolgálati Törvényszéke		
2007/C 117/54	F-17/07. sz. ügy: 2007. február 23-án benyújtott kereset – Pouzol kontra Számvevőszék	35
2007/C 117/55	F-23/07. sz. ügy: 2007. március 19-én benyújtott kereset – M kontra EMEA	35
2007/C 117/56	F-24/07. sz. ügy: 2007. március 15-én benyújtott kereset – Lafleur-Tighe kontra Bizottság	36
2007/C 117/57	F-25/07. sz. ügy: 2007. március 22-én benyújtott kereset – Bleser kontra Bíróság	36
2007/C 117/58	F-26/07. sz. ügy: 2007. március 21-én benyújtott kereset – Potoms és Scília kontra Parlament	37
2007/C 117/59	F-27/07. sz. ügy: 2007. március 26-án benyújtott kereset – Sundholm kontra Bizottság	37
2007/C 117/60	F-29/07. sz. ügy: 2007. március 28-án benyújtott kereset – Quadu kontra Bizottság	37
2007/C 117/61	F-30/07. sz. ügy: 2007. március 28-án benyújtott kereset – Lidia Noworyta kontra Európai Parlament	38
2007/C 117/62	F-31/07. sz. ügy: 2007. április 2-án benyújtott kereset – Françoise Putterie-de-Beukelaer kontra Európai Közösségek Bizottsága	38

IV

*(Tájékoztatások)*AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ
TÁJÉKOZTATÁSOK

A BÍRÓSÁG

(2007/C 117/01)

A Bíróság utolsó kiadványa az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

HL C 95., 2007.4.28.

Korábbi közzétételek

HL C 82., 2007.4.14.

HL C 69., 2007.3.24.

HL C 56., 2007.3.10.

HL C 42., 2007.2.24.

HL C 20., 2007.1.27.

HL C 331., 2006.12.30.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

A BÍRÓSÁG

Az Elsőfokú Bíróság (második kibővített tanács) T-135/05. sz., Campoli kontra Bizottság ügyben 2006. november 29-én hozott ítélete ellen Franco Campoli által 2007. február 12-én benyújtott fellebbezés

(C-71/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/02)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Franco Campoli (képviselők: G. Vandersanden, L. Levi, S. Rodrigues, ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Joris, D. Martin meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa (M. Arpio, I. Šulce, meghatalmazottak)

A fellebbező kérelmei

- a Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-135/05. sz. ügyben 2006. november 29-én hozott ítéletét;
- következésképpen adjon helyt a fellebbező által az elsőfokú eljárásban előadott, a háztartási támogatásra és az iskoláztatási támogatásra vonatkozó kérelmei elfogadhatatlanságának tekintetében módosított kérelmeinek, így
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes által a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése alapján benyújtott panaszát elutasító 2004. december 13-i határozatát, és egyben e határozattal együtt hozott, egyrészt a kinevezésre jogosult hatóság által az említett panaszban vitatott, a felperes nyugdíja után járó háztartási támogatásra és iskoláztatási átalány-támogatásra alkalmazott korrekciós együttható 2004. május 1-jét követő módosításáról rendelkező, másrészt a felperes illet-

mény-elszámolásában e határozat 2004. májustól való alkalmazását eredményező határozatait;

- kötelezze az alperest az összes költség viselésére;
- kötelezze az alperest az elsőfokú eljárással, valamint a fellebbezéssel kapcsolatos valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Egyetlen jogalapjának alátámasztására a felperes több érvet is felhoz, melyek az egyenlő bánásmód elvének megsértésére és a közösségi bíróságra vonatkozó indoklási kötelezettség megsértésére irányul.

Az említett elvet elsőként azért sértették meg, mivel az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy a jogalkotó megváltoztathatja a személyzeti szabályzatot, amikor kedvezőtlenebb feltételeket határoz meg a hatályban lévő rendszerben előírtaknál, feltéve, hogy elegendő átmeneti időszakot ír elő. Az átmeneti időszak meghatározása, illetve időtartamának megfelelő jellege az egyenlő bánásmód elvére tekintettel valójában az új intézkedés jogszerűségének vizsgálatától független tényezők, amely elv tiszteletben tartásához a bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy a közösségi jogalkotó által elérni kívánt célhoz képest nem történt-e önkényes vagy nyilvánvalóan nem megfelelő különbségtétel. Jelen esetben tehát a megtámadott ítélet nem írta elő a korrekciós együtthatók meghatározásával kapcsolatos új szabályokkal elérni kívánt célt, és meg kevésbé sem vizsgálta meg, hogy történt-e e céllal kapcsolatos önkényes vagy nyilvánvalóan nem megfelelő különbségtétel. A fellebbező hozzáteszi, hogy valamely ország megélhetési költségeinek átlaga alapján meghatározott korrekciós együttható nemcsak a nyugdíjasok vásárlóerejének megőrzésére irányuló célt sérti, hanem szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogukat is, mivel az adott ország fővárosában, illetve egyéb drága városaiban vagy régiójában lakó nyugdíjasok kisebb vásárlóerővel rendelkeznek, mint az említett fővárosban, illetve városokon vagy régiókon kívül élő társaik.

Második érvével a fellebbező előadja, hogy a megtámadott ítéletben foglaltakkal ellentétben az új nyugdíjrendszer ténylegesen a brüsszeli megélhetési költségekhez kapcsolódik, mivel a Belgiumban élő nyugdíjasok jövedelme kizárólag e tagállam fővárosának megélhetési költségei alapján került meghatározásra, miközben a más tagállamok fővárosában élő nyugdíjasok jövedelmét egy olyan korrekciós együttható alapján határozták meg, amely figyelembe veszi az ország egészének átlagos megélhetési költségeit. A fellebbező egyebekben vitatja az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását, hogy egy közösségi jogszabályi aktus jogszerűsége nem függhet e jogszabály gyakorlati alkalmazásától, mivel egy ilyen jogi aktus végrehajtási intézkedései szorosan kapcsolódnak magához a jogi aktushoz; a fellebbező ezen felül a védelemhez való jogok és a felek közösségi bíróság előtti egyenlősége elvének sérelmére is hivatkozik, mivel az új nyugdíjrendszer végrehajtására vonatkozó intézkedéseket csak az írásbeli szakasz befejezését követően ismerhette meg.

Utolsó érvével végül a fellebbező az Elsőfokú Bíróság azon állítását vitatja, amelynek értelmében ő nem rendelkezik az EK 241. cikk értelmében vett eljáráshoz fűződő érdekekkel, amely állítással kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság az „olcsó” tagállamban élő nyugdíjasoknak biztosított előnyökre hivatkozik. A fellebbező – amellet, hogy kifogásolja az „olcsó” tagállamokban élő nyugdíjasokra vonatkozó, a „drága” tagállamban élőkkel szembeni eltérő bánásmódot – valójában a vásárlóerő egyenlősége elvének sérelmét kifogásolja, valamint vitatja az új személyzeti szabályzattal és annak átmeneti intézkedéseivel előírt nyugdíjrendszert.

A Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Olaszország) által 2007. február 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia kontra Domenico Valvo

(C-78/07. sz. ügy)

(2007/C 117/03)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Olaszország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia

Alperes: Domenico Valvo

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A (3669/93 rendelettel módosított) 2328/91/EGK rendeletben és az agrárstruktúrák hatékonyságának javításáról szóló, 1997. május 20-i 950/97/EGK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ előírt kompenzációs támogatás kizárható-e egy olyan vállalkozó tekintetében, aki nyugellátásban, és különösen öregségi nyugellátásban részesül?

⁽¹⁾ HL L 142., 1. o.

Az Arbeitsgericht Bonn (Németország) által 2007. február 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dr. Andrea Raccanelli kontra Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e.V.

(C-94/07. sz. ügy)

(2007/C 117/04)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgericht Bonn (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Dr. Andrea Raccanelli

Alperes: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e.V.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A közösségi munkavállaló-fogalom értelmében munkavállalónak tekintendő-e a felperes akkor, ha nem köteles több munkavégzésre, mint a BAT/2-munkaszerződés [Bundsean-gestellten-Tarifvertrag/2-munkaszerződés] keretében foglalkoztatott doktoranduszok?
2. Az 1. kérdésre adott nemleges válasz esetén: úgy értelmezendő-e a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló 1612/68/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke, hogy csak akkor állapítható meg, hogy nem történt hátrányos megkülönböztetés, ha az alperes a felperes részére doktoranduszi időszakának megkezdésekor legalább választási lehetőséget biztosított volna a munkaszerződés és az ösztöndíj között?

3. Ha a 2. kérdés úgy válaszolandó meg, hogy a felperes részére munkaszerződés megkötésének lehetőségét kellett volna biztosítani, a következő kérdés merül fel:

Milyen jogkövetkezmények alkalmazhatók az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés esetén?

(¹) HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.

tiltja-e az olyan nemzeti jogszabályt, amely az e cikkben szereplő „formalitások” szabályozásában a 633/72 D. P. R. 17. cikke (3) bekezdésének és 23. és 25. cikkének együttes alkalmazása által szabályozott fordított adózás mechanizmusán keresztül (kizárólag az adóalany hátrányára) az irányelv 17. cikke által előírt adólevonáshoz való jog gyakorlásának időbeli korlátozását írja elő (mint a 633/72 D. P. R. 19. cikke)?

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 23. o.

A Commissione tributaria provinciale (Olaszország) által 2007. február 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ecotrade spa kontra Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(C-95/07. sz. ügy)

(2007/C 117/05)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria provinciale

Az alapeljárás felei

Felperes: Ecotrade spa.

Alperes: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) 17. cikke, 21. cikke (1) bekezdésének és 22. cikkének helyes értelmezése tiltja-e az olyan nemzeti rendelkezést (a jelen ügyben az 1972. október 26-i 633. sz. D. P. R. 19. cikkét), amely a valamely jogalany vállalkozási tevékenységének folytatása következtében esedékessé vált hozzáadottérték-adó levonásához való jog gyakorlását határidő (két év) betartásához köti, a határidő elmulasztását a jogvesztéssel szankcionálva, különösen azon esetek vonatkozásában, amelyekben a termék vagy szolgáltatás beszerzésének HÉA-kötelezettsége a fordított adózás mechanizmusának alkalmazásával keletkezik, ami lehetővé teszi az adóhatóság számára, hogy az adó megfizetését a vállalkozó számára az ennek levonására előírt határidőnél hosszabb határidőn (a 633/72 D. P. R. 57. cikke szerint négy éven) belül követelje, amikor a levonáshoz való jog a határidő eltelte miatt már nem érvényesíthető?
- 2) az 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 18. cikke (1) bekezdése d) pontjának helyes értelmezése

A Commissione tributaria provinciale (Olaszország) által 2007. február 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ecotrade spa kontra Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(C-96/07. sz. ügy)

(2007/C 117/06)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria provinciale

Az alapeljárás felei

Felperes: Ecotrade spa.

Alperes: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) 17. cikke, 21. cikke (1) bekezdésének és 22. cikkének helyes értelmezése tiltja-e az olyan nemzeti rendelkezést (a jelen ügyben az 1972. október 26-i 633. sz. D. P. R. 19. cikkét), amely a valamely jogalany vállalkozási tevékenységének folytatása következtében esedékessé vált hozzáadottérték-adó levonásához való jog gyakorlását határidő (két év) betartásához köti, a határidő elmulasztását a jogvesztéssel szankcionálva, különösen azon esetek vonatkozásában, amelyekben a termék vagy szolgáltatás beszerzésének HÉA-kötelezettsége a fordított adózás mechanizmusának alkalmazásával keletkezik, ami lehetővé teszi az adóhatóság számára, hogy az adó megfizetését a vállalkozó számára az ennek levonására előírt határidőnél hosszabb határidőn (a 633/72 D. P. R. 57. cikke szerint négy éven) belül követelje, amikor a levonáshoz való jog a határidő eltelte miatt már nem érvényesíthető?

2) az 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 18. cikke (1) bekezdése d) pontjának helyes értelmezése tiltja-e az olyan nemzeti jogszabályt, amely az e cikkben szereplő „formalitások” szabályozásában a 633/72 D. P. R. 17. cikke (3) bekezdésének és 23. és 25. cikkének együttes alkalmazása által szabályozott fordított adózás mechanizmusán keresztül (kizárólag az adóalany hátrányára) az irányelv 17. cikke által előírt adólevonáshoz való jog gyakorlásának időbeli korlátozását írja elő (mint a 633/72 D. P. R. 19. cikke)?

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 23. o.

2007. február 26-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-112/07. sz. ügy)

(2007/C 117/07)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. De Persio és M. Condou-Durande meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/80/EK tanácsi irányelvnek (¹), vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2004/80/EK irányelv átültetésére megállapított határidő 2006. január 1-jén lejárt, kivéve ugyanezen irányelv 12. cikkének (2) bekezdését, amelynek határideje 2005. július 1-je volt.

(¹) HL L 261., 15. o.

Az Elsőfokú Bíróságnak (második tanács) a T-155/04. sz., Selex Sistemi Integrati S.p.A kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 12-én hozott ítélete ellen a Selex Sistemi Integrati S.p.A által 2007. február 27-én benyújtott fellebbezés

(C-113/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/08)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Selex Sistemi Integrati S.p.A. (képviselők: F. Sciaudone, R. Sciaudone és D. Fioretti ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, Eurocontrol – Európai Szervezet a Légiközlekedés Biztonságáért

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-155/04. sz. ügyben 2006. december 12-én hozott ítéletét, és utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé a Bíróság útmutatásai alapján történő érdemi elbírálásra;
- a Bíróság kötelezze a Bizottságot a jelen és a T-155/04. sz. ügyben lefolytatott eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Kérelmeinek alátámasztására a fellebbező egy sor, az eljárással és az ügy érdemével kapcsolatos téves jogalkalmazásra hivatkozik.

Az eljárással kapcsolatos téves jogalkalmazásokról

Az eljárással kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság által elkövetett téves jogalkalmazásokra vonatkozólag a fellebbező az alábbiakra hivatkozik:

- az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116. cikke 6. §-ának megsértése azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság helyt adott az Eurocontrolnak a szóban forgó ügy iratainak vele való közlésére és írásbeli észrevételek előterjesztésének megengedésére irányuló kérelmének;
- az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 48. cikke 2. §-ának megsértése azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság eltorzította a fellebbező új jogalapjainak felhozatalát elfogadhatatlannak nyilvánító határozata alapjául szolgáló tényeket;
- az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 48. cikke 2. §-ának megsértése azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta figyelembe venni a Bizottságnak a fellebbező új jogalapjainak felhozatalát elfogadhatatlannak nyilvánító határozata alapjául szolgáló tényekkel kapcsolatos magatartását;

- az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 66. cikke 1. §-ának megsértése azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság nem határozott érdemben végzéssel a bizonyításfelvételi kérelemről.

Az ügy érdemével kapcsolatos téves jogalkalmazásokról

Az EK 82. cikknek az Eurocontrol által a nemzeti közigazgatások részére végzett segítségnyújtási tevékenységre való alkalmazhatóságára vonatkozó téves jogalkalmazásokkal kapcsolatban a fellebbező az alábbiakra hivatkozik:

- a vitás határozat tartalmának eltorzítása;
- az ítélet indokolásában fellelhető azon ellentmondás, hogy az Elsőfokú Bíróság nem semmisítette meg a vitás határozatot, noha a kereset első jogalapjának helyt adott;
- az ítélet indokolásában fellelhető azon ellentmondás, hogy az Elsőfokú Bíróság a vitás határozatban a saját indokolását léptette a Bizottság által adott indokolás helyébe;
- a bírósági felülvizsgálat korlátaival kapcsolatos töretlen közösségi ítélkezési gyakorlat megsértése;
- az EK 82. cikk megsértésének értékelésében mutatkozó nyilvánvaló hiba.

Az EK 82. cikknek az Eurocontrol szabványosítási tevékenységére való alkalmazhatóságára vonatkozó téves jogalkalmazással kapcsolatban a fellebbező az alábbiakat kifogásolja:

- a vitás határozat tartalmának eltorzítása;
- a gazdasági tevékenység fogalmának a közösségi ítélkezési gyakorlatban kimunkálttól eltérő meghatározása;
- a szociális biztonsági ellátásokra vonatkozó közösségi ítélkezési gyakorlat téves értelmezése és alkalmazása;
- a kellő indokolás kötelezettségének megsértése;

Az EK 82. cikknek az Eurocontrol kutatási-fejlesztési tevékenységére (különösen prototípusok beszerzése és a szellemi tulajdon rendszere) való alkalmazhatóságára vonatkozó téves jogalkalmazással kapcsolatban a fellebbező az alábbiakra hivatkozik:

- a vitás határozat tartalmának nyilvánvaló eltorzítása;
- a gazdasági tevékenység fogalmának a közösségi ítélkezési gyakorlatban kimunkálttól eltérő meghatározása;
- a fellebbező által az Eurocontrol szellemi tulajdonra vonatkozó rendszere irányításának gazdasági természetével kapcsolatban felhozott bizonyítékok elferdítése és eltorzítása.

A Verwaltungsgerichts Darmstadt (Németország) által 2007. február 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Container Service Thorsten Sperzel GmbH kontra Land Hessen

(C-119/07. sz. ügy)

(2007/C 117/09)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Darmstadt

Az alapeljárás felei

Felperes: Container Service Thorsten Sperzel GmbH

Alperes: Land Hessen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy értelmezendő-e az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 33. cikkének (1) bekezdése, hogy a bejelentési és felügyeleti eljárás elvégzésével járó költségek kiszámítása során az eljárási cselekménnyel ténylegesen felmerült adminisztratív ráfordításokon kívül figyelembe vehető az adott eljárási cselekmény fontossága a bejelentő, mint az adott eljárási cselekmény címzettje szempontjából?

Amennyiben az Európai Bíróság az első kérdésre igennel válaszolna:

2) Úgy értelmezendő-e a 259/93 rendelet 33. cikkének (1) bekezdése, hogy a bejelentési és felügyeleti eljárás elvégzésével járó költségek akkor is indokoltak tekinthetők, ha az adminisztratív költségek kiszámítása során „a bejelentő szempontjából az eljárási cselekmény fontosságának értéke” tétel [összege] a ténylegesen felmerült adminisztratív ráfordítás költségeit sokszorosán (a jelen esetben húszszorosán) meghaladja?

⁽¹⁾ HL L 30., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 176. o.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG által 2007. március 2-án benyújtott fellebbezés

(C-125/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/10)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (képviselő: F. Montag ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- részben helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz. egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletét⁽¹⁾, amennyiben az elutasította a T-264/02.sz. ügyben az alperes EK-Szerződés 81. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban 2002. június 11-én hozott C (2002) 2091 végleges határozata ellen benyújtott keresetet, és semmisítse meg a fent említett határozatot, amennyiben az bírságot ró ki a fellebbezőre;
- másodlagosan megfelelően mérsékelje az alperes EK-Szerződés 81. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban 2002. június 11-én hozott C (2002) 2091 végleges határozatának 3. cikkében a fellebbező félle szemben kiszabott bírságot;
- harmadlagosan helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság fenti 1. pontban említett ítéletét, és utalja vissza az ügyet ez utóbbi elé döntéshozatal végett;
- minden esetben kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Úgy véljük, hogy a megtámadott határozat tévesen értelmezte a védelemhez való jogot. A fellebbezőt ugyanis a Bizottság nem hallgatta meg szabályszerűen az osztrák takarékpénztár ágazat piacrészesedéseinek tervezett meghatározását illetően. Az Elsőfokú Bíróság az ítéletében tévesen vélte úgy, hogy az a tény, miszerint az alperes a kifogásközlésében a fellebbezőt jelölte meg a takarékpénztár ágazat csúcstársaságaként, elegendő volt ahhoz, hogy a fellebbező védelemhez való jogát biztosítsa. Az alperesnek inkább arról kellett volna tájékoztatnia a fellebbezőt, hogy e körülményből milyen következtetéseket kíván levonni.

2. Érdemben úgy véljük, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az alperes határozata

a) megsértette 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel a fellebbezőnek tudta be a GiroCredit magatartását, annak a fellebbező általi megszerzése előtte időszak tekintetében. Ehelyett a GiroCredit magatartását a Bank Austria-Konzern-nek kellett volna betudnia, mivel i) ez utóbbi felügyelte a GiroCredit-et és hatással volt ez utóbbinak a Lombard clubban való részvételére, ii) részt vett a Lombard club megállapodásaiban a csoport egy másik társasága révén és iii) a határozat elfogadásakor még létezett.

b) megsértette 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel a jogsértés idején (1995 és 1998 júniusa között) jogilag és gazdaságilag független takarékpénztárak piacrészesedéseit a fellebbezőnek tudta be. Nincsen jogalapja a takarékpénztárak ágazat piacrészesedései fellebbezőnek történő betudásának. Az Elsőfokú Bíróság és az alperes által alkalmazott jogalpok feltételei sem teljesültek.

c) megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését, mivel a takarékpénztárak ágazat piacrészesedései fellebbezőnek történő betudása végső soron a takarékpénztárak magatartásának jogi és gazdasági beszámítását jelenti, a Bíróság által az idegen magatartás beszámításával kapcsolatban meghatározott szigorú feltételek figyelembe vétele nélkül.

d) megsértette 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel nem szabhatott volna ki bírságot a GiroCredit és a takarékpénztárak piacrészesedései fellebbezőnek történt jogellenes beszámítása miatt, illetve mivel a bírságot túl magas összegben állapította meg.

e) megsértette 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel még ha a takarékpénztárak piacrészesedései fellebbezőnek történt beszámítása helyes is lenne – ami nincs így –, az egész takarékpénztár ágazat a fellebbezőnek való betudása mindenképpen jogellenes volt, mivel külön bírság került kiszabásra a Bank Austria-val és az Erste österreichische Sparkasse – Bank AG-val szemben, így az ő piacrészesedésüket nem lehetett volna – másodszor is, és így kétszeresen – figyelembe venni a bírság kiszabásakor.

f) megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését, mivel a Lombard club megállapodásai nem gyakoroltak a tagállamok közötti kereskedelemre „érezhető” hatást, így az EK 81. cikk (1) bekezdését egyáltalán nem kellett volna a jelen esetben alkalmazni.

⁽¹⁾ HL C 331, 29. o.

A Cseh Köztársaság Gazdasági Kamarája és a Cseh Köztársaság Mezőgazdasági Kamarája mellett működő Cseh Választottbíróóság által 2007. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Reisebüro Bühler GmbH kontra Dom.info e.K., Sebastian Dieterle

(C-126/07. sz. ügy)

(2007/C 117/11)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

A Cseh Köztársaság Gazdasági Kamarája és a Cseh Köztársaság Mezőgazdasági Kamarája mellett működő Cseh Választottbíróóság

Az alapeljárás felei

Felperes: Reisebüro Bühler GmbH

Alperes: Dom.info e.K., Sebastian Dieterle

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 874/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ alapján a .eu domain nevekkel kapcsolatos viták eldöntésére a Cseh Köztársaság Gazdasági Kamarája és a Cseh Köztársaság Mezőgazdasági Kamarája mellett létrehozott választottbíróóság (Cseh Választottbíróóság) jogosult-e az EK 234. cikk második bekezdése szerinti előzetes döntéshozatal iránti eljárás kezdeményezésére?

2. Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

A 874/2004/EK rendelet 22. cikkének (5) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján hozhatók-e olyan alternatív vitarendezési szabályok (ADR-szabályzat), amelyek alapján többek között a bepanaszolt fél nem csupán a panasz elutasítását, hanem annak megállapítását is kérheti, hogy a panasz rosszhiszeműen és az eljárással visszaélve terjesztették elő (ADR-szabályzat B12(h) szakasza)?

3. A második kérdésre adott nemleges válasz esetén:

Jogosult-e a választottbíróóság döntőbizottsága a közösségi jog, illetve a tagállamok közös alkotmányos hagyományából eredő általános közösségi jogi elvek alapján e megállapítási kérelemről határozni?

⁽¹⁾ HL L 162., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 825. o.

A Conseil d'Etat (Franciaország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Société Arcelor atlantique et lorraine, Société Sollac méditerranée, Société Arcelor packaging international, Société Ugine & ALZ France, Société Industeel Loire, Société Creusot metal, Société Imphy Alloys, Société Arcelor kontra Premier Ministre, Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie, Ministre de l'écologie et du développement durable

(C-127/07. sz. ügy)

(2007/C 117/12)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'Etat

Az alapeljárás felei

Felperesek: Société Arcelor atlantique et lorraine, Société Sollac méditerranée, Société Arcelor packaging international, Société Ugine & ALZ France, Société Industeel Loire, Société Creusot metal, Société Imphy Alloys, Société Arcelor

Alperesek: Premier Ministre, Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie, Ministre de l'écologie et du développement durable

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Érvényes-e a 2003. október 13-i [2003/87/EK] irányelv ⁽¹⁾, tekintettel az egyenlőség elvére és arra, hogy az irányelv az üveg-házhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét a kohászati létesítményekre anélkül rendeli alkalmazni, hogy azt az alumínium- és műanyagipar létesítményeire is alkalmazná?

⁽¹⁾ Az üveg-házhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

A Commissione tributaria provinciale di Latina (Olaszország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Angelo Molinari kontra Agenzia Entrate Ufficio Latina

(C-128/07. sz. ügy)

(2007/C 117/13)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria provinciale di Latina

Az alapeljárás felei*Felperes:* Angelo Molinari*Alperes:* Agenzia Entrate Ufficio Latina**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

- 1) A C-207/04. sz. ügyben hozott ítéletet⁽¹⁾ úgy kell-e értelmezni, hogy az olasz jogalkotónak a férfiakra is ki kellett volna terjeszteni a nők tekintetében előírt előnyösebb korhatárt?
- 2) A jelen ügyben meg kell-e állapítani, hogy az 50 évet betöltött férfiak tekintetében alkalmazni kell a hivatkozott juttatás adókulcsának a T.F.R. adózásához viszonyított 50 %-os csökkentését?
- 3) Mivel az adózó által Irpef-ként kifizetett összegek nem minősülnek a jövedelem részének, tekintettel arra, hogy ezeket a munkaadó nem a munkaviszony okán fizette ki, és tekintettel arra, hogy a munkaadó által az ösztönzés elősegítése céljából a munkavállaló számára kifizetett összegnek nincs jövedelem jellege, összeegyeztethető-e a közösségi joggal annak megállapítása, hogy a nőkre vonatkozó 50, a férfiakra vonatkozó 55 évből eredő korkülönbség ellentétes a közösségi joggal, figyelemmel arra, hogy a 79/7 irányelv⁽²⁾ lehetővé teszi, hogy a tagállamok eltérő korhatárokat állapítsanak meg a nyugdíjazás tekintetében?
- 4) A Bíróság elé terjesztett ügy alapját képező nemzeti jogszabály alkalmazása ellentétes-e közösségi jog (az 1976 február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾, amely megtiltja a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetést) értelmezésével, és e bíróság ezt a nemzeti jogszabálynak [a 917/86 d.P.R. 17. cikkének (jelenleg 19. cikk) (4a) bekezdése] a közösségi joggal való összeegyeztethetőségeként vagy összeegyeztethetlenségeként értelmezzé?

⁽¹⁾ EBHT 2005., I-07453. o.⁽²⁾ HL L 6., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 215. o.⁽³⁾ HL L 39., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 187. o.

A Commissione tributaria provinciale di Latina (Olaszország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Giovanni Galeota kontra Agenzia Entrate Ufficio Latina

(C-129/07. sz. ügy)

(2007/C 117/14)

*Az eljárás nyelve: olasz***A kérdést előterjesztő bíróság**

Commissione tributaria provinciale di Latina

Az alapeljárás felei*Felperes:* Giovanni Galeota*Alperes:* Agenzia Entrate Ufficio Latina**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

- 1) A C-207/04. sz. ügyben hozott ítéletet⁽¹⁾ úgy kell-e értelmezni, hogy az olasz jogalkotónak a férfiakra is ki kellett volna terjeszteni a nők tekintetében előírt előnyösebb korhatárt?
- 2) A jelen ügyben meg kell-e állapítani, hogy az 50 évet betöltött férfiak tekintetében alkalmazni kell a hivatkozott juttatás adókulcsának a T.F.R. adózásához viszonyított 50 %-os csökkentését?
- 3) Mivel az adózó által Irpef-ként kifizetett összegek nem minősülnek a jövedelem részének, tekintettel arra, hogy ezeket a munkaadó nem a munkaviszony okán fizette ki, és tekintettel arra, hogy a munkaadó által az ösztönzés elősegítése céljából a munkavállaló számára kifizetett összegnek nincs jövedelem jellege, összeegyeztethető-e a közösségi joggal annak megállapítása, hogy a nőkre vonatkozó 50, a férfiakra vonatkozó 55 évből eredő korkülönbség ellentétes a közösségi joggal, figyelemmel arra, hogy a 79/7 irányelv⁽²⁾ lehetővé teszi, hogy a tagállamok eltérő korhatárokat állapítsanak meg a nyugdíjazás tekintetében?
- 4) A Bíróság elé terjesztett ügy alapját képező nemzeti jogszabály alkalmazása ellentétes-e közösségi jog (az 1976 február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾, amely megtiltja a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetést) értelmezésével, és e bíróság ezt a nemzeti jogszabálynak [a 917/86 d.P.R. 17. cikkének (jelenleg 19. cikk) (4a) bekezdése] a közösségi joggal való összeegyeztethetőségeként vagy összeegyeztethetlenségeként értelmezzé?

⁽¹⁾ EBHT 2005., I-07453. o.⁽²⁾ HL L 6., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 215. o.⁽³⁾ HL L 39., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 187. o.

A Commissione tributaria provinciale di Latina (Olaszország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Salvatore Barbagallo kontra Agenzia Entrate Ufficio Latina

(C-130/07. sz. ügy)

(2007/C 117/15)

*Az eljárás nyelve: olasz***A kérdést előterjesztő bíróság**

Commissione tributaria provinciale di Latina

Az alapeljárás felei

Felperes: Salvatore Barbagallo

Alperes: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A C-207/04. sz. ügyben hozott ítéletet ⁽¹⁾ úgy kell-e értelmezni, hogy az olasz jogalkotónak a férfiakra is ki kellett volna terjeszteni a nők tekintetében előírt előnyösebb korhatárt?
- 2) A jelen ügyben meg kell-e állapítani, hogy az 50 évet betöltött férfiak tekintetében alkalmazni kell a hivatkozott juttatás adókulcsának a T.F.R. adózásához viszonyított 50 %-os csökkentését?
- 3) Mivel az adózó által Irpef-ként kifizetett összegek nem minősülnek a jövedelem részének, tekintettel arra, hogy ezeket a munkaadó nem a munkaviszony okán fizette ki, és tekintettel arra, hogy a munkaadó által az ösztönzés elősegítése céljából a munkavállaló számára kifizetett összegnek nincs jövedelem jellege, összeegyeztethető-e a közösségi joggal annak megállapítása, hogy a nőkre vonatkozó 50, a férfiakra vonatkozó 55 évből eredő korkülönbség ellentétes a közösségi joggal, figyelemmel arra, hogy a 79/7 irányelv ⁽²⁾ lehetővé teszi, hogy a tagállamok eltérő korhatárokat állapítsanak meg a nyugdíjazás tekintetében?
- 4) A Bíróság elé terjesztett ügy alapját képező nemzeti jogszabály alkalmazása ellentétes-e közösségi jog (az 1976 február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾), amely megtiltja a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetést) értelmezésével, és e bíróság ezt a nemzeti jogszabálynak [a 917/86 d.P.R. 17. cikkének (jelenleg 19. cikk) (4a) bekezdése] a közösségi joggal való összeegyeztethetőségeként vagy összeegyeztethetlenségeként értelmezze?

⁽¹⁾ EBHT 2005., I-07453. o.

⁽²⁾ HL L 6., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 215. o.

⁽³⁾ HL L 39., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 187. o.

A Commissione tributaria provinciale di Latina (Olaszország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Michele Ciampi kontra Agenzia Entrate Ufficio Latina

(C-131/07. sz. ügy)

(2007/C 117/16)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria provinciale di Latina

Az alapeljárás felei

Felperes: Michele Ciampi

Alperes: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A C-207/04. sz. ügyben hozott ítéletet ⁽¹⁾ úgy kell-e értelmezni, hogy az olasz jogalkotónak a férfiakra is ki kellett volna terjeszteni a nők tekintetében előírt előnyösebb korhatárt?
- 2) A jelen ügyben meg kell-e állapítani, hogy az 50 évet betöltött férfiak tekintetében alkalmazni kell a hivatkozott juttatás adókulcsának a T.F.R. adózásához viszonyított 50 %-os csökkentését?
- 3) Mivel az adózó által Irpef-ként kifizetett összegek nem minősülnek a jövedelem részének, tekintettel arra, hogy ezeket a munkaadó nem a munkaviszony okán fizette ki, és tekintettel arra, hogy a munkaadó által az ösztönzés elősegítése céljából a munkavállaló számára kifizetett összegnek nincs jövedelem jellege, összeegyeztethető-e a közösségi joggal annak megállapítása, hogy a nőkre vonatkozó 50, a férfiakra vonatkozó 55 évből eredő korkülönbség ellentétes a közösségi joggal, figyelemmel arra, hogy a 79/7 irányelv ⁽²⁾ lehetővé teszi, hogy a tagállamok eltérő korhatárokat állapítsanak meg a nyugdíjazás tekintetében?
- 4) A Bíróság elé terjesztett ügy alapját képező nemzeti jogszabály alkalmazása ellentétes-e közösségi jog (az 1976 február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾), amely megtiltja a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetést) értelmezésével, és e bíróság ezt a nemzeti jogszabálynak [a 917/86 d.P.R. 17. cikkének (jelenleg 19. cikk) (4a) bekezdése] a közösségi joggal való összeegyeztethetőségeként vagy összeegyeztethetlenségeként értelmezze?

⁽¹⁾ EBHT 2005., I-07453. o.

⁽²⁾ HL L 6., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 215. o.

⁽³⁾ HL L 39., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 187. o.

A Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgium) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV kontra Andacon NV

(C-132/07. sz. ügy)

(2007/C 117/17)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van Koophandel te Brussel

Az alapeljárás felei

Felperesek: Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV

Alperes: Andacon NV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1891/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 9. cikkének (1) bekezdését, hogy az illetékes vámhatóság az 1383/2003/EK rendelet ⁽²⁾ 9. cikkének (2) bekezdése szerint nem tájékoztathat, illetve az 1383/2003/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerint nem folytathat vizsgálatot (nem engedheti vizsgálat lefolytatását) addig, ameddig a 2004. július 1-je előtt beadott intézkedés iránti kérelem mellé az 1383/2003/EK rendelet 6. cikkében foglalt nyilatkozatot nem csatolták? Másképp fogalmazva, ez nyilatkozat formális feltétele-e az intézkedés iránti kérelem további hatályban maradásának?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az 1383/2003/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdését, hogy az azzal a feltétellel teszi lehetővé az antwerpeni vámhivatal számára a hat darab áruminta védjegyjogosultnak történő bemutatását annak eldöntése érdekében, hogy nevezett áruk hamisítványok-e, hogy a minta ilyen bemutatása nem azonos az 1383/2003/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti alapos megvizsgálással – amelynek során megengedett az áru eredetének és származásának pontos ellenőrzése –, illetve nem azonos a vett minta 1383/2003/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének utolsó mondata szerinti alapos technikai elemzésével? Ha igen: meg kellett volna-e történnie a bemutatásnak a rendelet 4. cikke (1) bekezdésében foglalt három munkanapon belüli határidőben?
- 3) Sérti-e az 1383/2003/EK rendeletet az, ha belga vámtisztviselő olyan adatot, amelyhez a rendelet végrehajtása keretében jutott, a rendelet által megállapított csatornákon – gondolva többek között a rendelet 9. cikkének (2) bekezdésére és a 9. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésére – kívül, például belga bíróság által elrendelt tanúkihallgatás keretében vagy iratok bemutatásával továbbít?
- 4) Sérti-e az 1383/2003/EK. rendeletet, ha a 4. cikk (2) bekezdésének (lásd a 2. kérdést) és a 9. cikk (2) és (3) bekezdéseinek alkalmazása során szerzett – a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdésétől különböző – információkat, vagy egy belga bíró által elrendelt tanúkihallgatás, illetve iratbemutatás teljesítése során szerzett (lásd a 3. kérdést) információkat, egy olyan eljárás keretében használnak fel, amely nem egy áru hamisságának megállapítására szolgál, hanem például a párhuzamos behozatal elleni küzdelemmel összefüggő eljárás keretében?

⁽¹⁾ Az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági rendelkezésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló 1383/2003/EK tanácsi rendelet végrehajtási rendelkezéseinek elfogadásáról szóló, 2004. október 21-i 1891/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 328., 16. o.).

⁽²⁾ Az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló, 2003. július 22-i 1383/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 196. 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 13. kötet, 469. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen a Raiffeisen Zentralbank Österreich AG által 2007. március 6-án benyújtott fellebbezés

(C-133/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/18)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (képviselők: S. Völcker és G. Terhorst, Rechtsanwälte)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-259/02-264/02. és T-271/02. sz. egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletét ⁽¹⁾, amennyiben az elutasítja az RZB keresetét;
- semmisítse meg a Bizottság 2002. június 11-én (COMP/36.571 ügy) hozott határozatának 3. cikkét, amennyiben az az RZB-t érinti;
- másodlagosan a Bíróság szabad mérlegelése szerint megfelelően mérsékelje a bírságot, amelyet az RZB-re a megtámadott határozat 3. cikke kirótt;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta EK 81. cikkét, amikor elfogadta, hogy a Bizottság pusztán abból a tényből, hogy a banki bizottságok az adott tagállam teljes területét lefedik, arra következtethet, hogy az érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a banki bizottságokat a bírságkiszabási iránymutatás alapján „különösen súlyos jogsértésnek” minősítette. Az Elsőfokú Bíróság helytelenül alkalmazta az iránymutatásban a súlyossággal kapcsolatban említett szempontokat (a jogsértés jellege, a piacra gyakorolt tényleges hatás és az érintett földrajzi piac mérete), figyelmen kívül hagyta a Bizottság eljárásának szelektivitását, és végül nem végezte el valamennyi szempont átfogó értékelését, amint azt saját maga kérte.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor az egész agrárhitel ágazat piacrészesedését az RZB-nek számította be. Ezzel helytelenül a többi bankhoz képest „nyilvánvalóan” egyenlőtlen bánásmódra korlátozta a felülvizsgálatát. A teljes beszámításhoz hiányzott a szükséges jogalap.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot az RZB együttműködésének értékelésekor. A „jelentős hozzáadott érték” kritériumát alkalmazta, megsértve ezzel a visszaható hatálya tilalmának elvét, figyelmen kívül hagyta az RZB különböző, együttműködéssel egyenértékű közreműködéseinek önkéntes jellegét, tévesen a bizonyítási teher megfordulását vélemezte az együttműködés értékét illetően, jogtalanul elutasította a közös beszámolót, mint az együttműködés nem megfelelő formáját, és hibát követett el, amikor az RZB által a megállapodások versenyellenes céljával kapcsolatban tett beismerést nem fogadta el együttműködéssel egyenértékű közreműködésként.

(¹) HL 2006 C 331, 29. o.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen a Bank Austria Creditanstalt AG által 2007. március 6-án benyújtott fellebbezés

(C-135/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/19)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: a Bank Austria Creditanstalt AG (képviselők: C. Zschocke és J. Beninca, Rechtsanwältin)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- Egészben vagy részben helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-259/02-264/02. és T-271/02. sz. egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletét (¹) a T-260/02. sz. ügyet illetően;
- Semmisítse meg a Bizottság 2002. június 11-én (COMP/36.571 ügy) hozott határozatát, amennyiben az a BA-CA-t érinti;
- másodlagosan megfelelően mérsékelje a bírságot, amelyet a Bizottság BA-CA-ra a megtámadott határozatban kirótt;

- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a jelen fellebbezéssel az Elsőfokú Bíróság 2006. december 14-én hozott ítéletének hatályon kívül helyezését kéri. A fellebbező számos indokolási hibára, jogban való tévedésre és eljárási hibára hivatkozik.

A fellebbező szerint a megfellebbezett ítélet nyilvánvaló indokolás nélkül elfogadta a Bizottság álláspontját, amely szerint a bankok bizottsági ülései negatív gazdasági következményekkel jártak. Szerinte a megfellebbezett ítélet megsértette a bizonyítékok szolgáltatására vonatkozó eljárási szabályokat, amikor tévesen értelmezte azon feltételeket, amelyeket egy, a gazdasági hatások hiányának bizonyítása végett benyújtott gazdasági jelentésnek teljesítenie kell. A benyújtott jelentés alapján a bíróság kiszabásánál nem lehetett volna gazdasági hatásokat figyelembe venni.

A fellebbező előadja, hogy a megfellebbezett ítélet figyelmen kívül hagyta az európai bíróságok által meghatározott feltételeket, amelyek alapján enyhítő körülmények esetén csökkenteni kell a bírság összegét. E jogban való tévedés következtében a megfellebbezett ítélet nem helyesbítette a Bizottság helytelen mérlegelési gyakorlatát, amikor nem vette figyelembe enyhítő körülményként a bírságok összegét illetően sem a hatóságok részvételét, sem azt a tényt, hogy a bankok bizottsági ülései széles körűen és bizonyítottan közismertek voltak.

Harmadik jogalapjában a fellebbező arra hivatkozik, hogy a megfellebbezett ítélet megsértette az egyenlő bánásmód elvét, indokolási és eljárási hibákban, valamint további jogban való tévedésekben szenved a Bizottsággal való együttműködésének értékelését illetően.

A fellebbező előadja, hogy együttműködött a Bizottsággal az ügy tényállása megállapításának kezdetétől fogva. Az eljárás korai szakaszában benyújtott többek között egy átfogó beszámolót a bankok bizottsági üléseiről, valamint önként benyújtott számos átfogó dokumentumot, amelyeket – amint azt az Elsőfokú Bíróság megállapította – a Bizottság felhasznált a megtámadott határozatához. A fellebbező továbbá kifejti, hogy a kifogásközlésre adott válaszában nyújtott ténybeszámolóját – amint az a megfellebbezett ítélet is megállapította – a Bizottság fel tudta használni a megtámadott határozatához.

A megtámadott határozathoz hasonlóan a megfellebbezett ítélet sem csökkentette a bírságot a fellebbező e részletes, értékes és bizonyított együttműködéséért cserébe. Ez az engedékenységi közlemény téves értelmezését jelenti, ami sérti az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvét. Ráadásul a megfellebbezett ítélet a meghallgatáshoz való jogot is megsértette, amikor a fellebbezővel szemben kiszabott bírság összegével kapcsolatban olyan elemeket is külön figyelembe vett, amelyekről a fellebbezőnek azt megelőzően nem állt módjában nyilatkozni.

(¹) HL 2006 C 331, 29. o.

**2007. március 7-én benyújtott kereset – Európai
Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság**

(C-136/07. sz. ügy)

(2007/C 117/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. Støvlbæk és R. Vidal Puig, meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

– a Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság nem teljesítette a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ből, valamint a 89/48/EGK irányelvet kiegészítve, a szakoktatás és szakképzés elismerésének második általános rendszeréről szóló, 1992. június 18-i 92/51/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ből eredő kötelezettségeit, a légiforgalmi irányítói szakmához való hozzáférést illetően,

– kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

- 1) A légiforgalmi irányítói szakmához való hozzáférésre és annak gyakorlására vonatkozóan Spanyolországban a 89/48/EGK irányelv alkalmazandó, mivel
 - a „légiforgalmi irányítói” szakma gyakorlásához Spanyolországban megkövetelt oklevelek, engedélyek és képesítések a 89/48/EGK irányelv értelmében vett „oklevélnek” minősülnek;
 - a légiforgalmi irányítói szakma Spanyolországban a 89/48/EGK irányelv értelmében vett „szabályozott szakmának” minősül.
- 2) Ennek ellenére a Spanyol Királyság nem fogadta el a 89/48/EGK irányelv átültetéséhez szükséges intézkedéseket a légiforgalmi irányítói szakma tekintetében.
- 3) A Bizottság szerint a Spanyol Királyság nem teljesítette a 92/51/EGK irányelv⁽³⁾ből eredő kötelezettségeit sem, mivel
 - a légiforgalmi irányítói szakmára a 92/51/EGK irányelvet kell alkalmazni; és
 - a Spanyol Királyság nem fogadta el a 92/51/EGK irányelv átültetéséhez szükséges intézkedéseket a légiforgalmi irányítói szakma tekintetében.
- 4) A közösségi légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyről szóló, 2006. április 5-i 2006/23/EK európai parlamenti és

tanácsi irányelv⁽³⁾ az említett irányelvnek megfelelően létrehozta a légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedélyek kölcsönös elismerésének rendszerét. Viszont a tagállamok számára az említett irányelv végrehajtására kijelölt határidő 2008. május 17-éig még nem jár le. Ebből következően ezen időpontig a 89/49/EGK és a 32/51/EGK irányelveket kell alkalmazni a légiforgalmi irányítói szakmához való hozzáférésre és annak gyakorlására vonatkozóan Spanyolországban.

⁽¹⁾ HL L 19., 16. o. (magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 1. kötet, 337. o.).

⁽²⁾ HL L 209., 25. o. (magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 2. kötet, 47. o.).

⁽³⁾ HL L 114., 22. o.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen az Österreichische Volksbanken-AG által 2007. március 8-án benyújtott fellebbezés

(C-137/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: az Österreichische Volksbanken-AG (képviselők: A. Ablasser-Neuhuber, R. Bierwagen és F. Neumayr ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül a T-259/02 – T-264/02. és T-271/02. ⁽¹⁾ sz. egyesített ügyekben hozott elsőfokú ítélet rendelkező részének 2. és 4. pontját, és
 - a. semmisítse meg a jogvita tárgyát képező – a COMP/36.571/D-1 kartell ügyben 2002. június 11-én hozott 2004/138/EK bizottsági – határozatot az első és a harmadik kifogással összhangban, amennyiben a határozat a fellebbező félre vonatkozik, vagy másodlagosan csökkentse a fellebbező féllel szemben kiszabott bírságot a harmadik kifogással összhangban; vagy

- b. harmadlagosan, amennyiben a per állása nem engedi meg, hogy érdemben döntení lehessen, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz ismételt megfontolás és végleges ítélet meghozatala céljából;
2. kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a jelen eljárás költségeinek viselésére, illetve amennyiben az ügyet visszautalja az Elsőfokú Bírósághoz, bízza a költségviselésről való határozathozattal e bíróságra.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a következő fellebbezési jogalapokat terjeszti elő az Elsőfokú Bíróság ítélete ellen:

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot a vállalkozások megállapodásainak vagy magatartásának a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatásért való felelősségének értelmezésekor, és e feltételnek a jelen esetre történő alkalmazásakor. Tévesen alkalmazta a jogot e feltételnek a piacfelosztást illető relatív jelentőségével kapcsolatban; nem világos, hogy az Elsőfokú Bíróság milyen alapon utasította el azt az érvet, hogy a piacfelosztás kritériuma legalábbis erős bizonyító erővel bír a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás fennállását illetően. A fellebbező továbbá kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság a találkozókat határon átnyúló hatását átfogóan értékelte, ahelyett hogy a Lombard-hálózat egyes találkozóit külön vizsgálta volna a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt esetleges hatásukat illetően. Az EK 81. cikk túlzott kiterjesztése, amely szerint amennyiben egy kartell valamely tagállam egész területére kiterjed, pusztán a jellegéből adódóan úgy kell tekinteni, hogy felelős a piacfelosztásért és hatással van a Közösségen belüli kereskedelemre, vagy legalábbis mindenestre ez erősen feltételezhető, összeegyeztethetetlen e közösségi jogi rendelkezés alapvető értelmével.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem alkalmazta a forgalom beszámításának – a Bizottság és az ítélkezési gyakorlat által kialakított – feltételeit a decentralizált bankok piacrészesedései központi intézménynek történő beszámítására. Ezzel figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a jelen ügyben mind a forgalom, mind a piacrészesedés beszámítása ugyanahhoz a lényegi kérdéshez kapcsolódik: a megengedhető bírság meghatározásához. Nincs érthető oka annak, hogy a forgalom, illetve a piacrészesedés beszámításának hasonló kérdését miért eltérő kritériumok alapján ítéli meg az Elsőfokú Bíróság. Azonban még amennyiben feltételezzük is, hogy a decentralizált bankok piacrészesedéseit beszámíthatóak a központi intézményeknek valami más alapon, mint ami a forgalom beszámítására alkalmazandó, az Elsőfokú Bíróság által kimondottan választott alap hibás és jogellenes.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen utasította el a fellebbezőnek az enyhítő körülmények figyelmen kívül hagyására vonatkozó kifogásait. Jogi értékelésében nem vette kellően figyelembe többek között azt a tényt, hogy a fellebbező csekély szerepet játszott a kartell egészéhez képest, és nem volt szükség kényszerre a vizsgálat során, mivel a fellebbező önként együttműködött a Bizottsággal. A fellebbezőnek igen csekély volt a piaci részesedése, a többi bank nem hívta meg a belső körbe, és jelentősen kevesebb találkozón vett részt. E tényezőkkel – amelyekre a fellebbező hivatkozott, és amelyekből az enyhítő körülményekre lehet következtetni, – bizonyos mértékig egyáltalán nem tért ki az Elsőfokú Bíróság. Sem a Bizottság, sem az Elsőfokú Bíróság nem

teljesítette azon kötelességét, hogy az elé terjesztett tényekre kitérjen és azokat jogban való tévedés nélkül értékelje.

(¹) HL C 331, 29. o.

A Hof van beroep te Antwerpen (Belgium) által 2007. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Belga állam kontra N. V. Cobelfret

(C-138/07. sz. ügy)

(2007/C 117/22)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van beroep te Antwerpen (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: Belga állam

Alperes: N. V. Cobelfret

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Összeegyeztethető-e a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv (¹) 4. cikkével egy olyan szabályozás – mint amilyen a véglegesen adózott jövedelmek belga rendszere – amelynek alapján a figyelembe veendő osztalékok az anyavállalat adóalapjához első lépcsőben hozzászámításra kerülnek, a kifizetett osztalékok összege pedig egy következő lépcsőben a W.I.B. 205. cikkének (2) bekezdése alapján az anyavállalat adóalapjából csak annyiban kerül levonásra (95 %-ban), amennyiben az anyavállalatnak adóköteles nyeresége van, figyelembe véve, hogy az adózott jövedelmek végleges összegéből történő levonás ilyen korlátozása ahhoz vezet, hogy az anyavállalatnak a kifizetett osztalék után egy későbbi adózási időszakban adót kell fizetnie, ha nem vagy nem elégséges adóköteles nyeresége volt abban az adózási időszakban, amikor az osztalék kifizetésre került, de azt mindenképpen eredményezi, hogy az adózási időszakban keletkezett adójogi veszteséget jogosulatlanul elhasználják, és következésképpen az a kifizetett osztalékok összegének erejéig – amelyek adójogi veszteség hiányában 95 %-ban amúgy is mentesek lennének az adó alól – már nem átvihető?

(¹) HL 1990., L 225., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 147. o.

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2007. március 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hecht-Pharma GmbH kontra Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

(C-140/07. sz. ügy)

(2007/C 117/23)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Hecht-Pharma GmbH

Alperes: Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

Másik fél az eljárásban: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (a szövetségi érdek képviselője a Bundesverwaltungsgerichtnél)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azt jelenti-e a 2004/27/EK irányelvvel⁽¹⁾ módosított 2001/83/EK irányelv⁽²⁾ 2. cikkének (2) bekezdése szerinti kétséges esetekre vonatkozó szabály, hogy a 2001/83/EK irányelv alkalmazandó olyan, alkalmasint gyógyszerként besorolandó termékre, amelynek gyógyszer mivolta azonban pozitív módon nem került megállapításra? Milyen mértékű valószínűség és ennek megfelelően milyen mértékű tényfeltárás szükséges adott esetben a 2001/83/EK irányelv alkalmazásának igazolásához?
2. Valamely kiszerezése szerint nem gyógyszernek minősülő termék a 2004/27/EK irányelvvel módosított 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 2. pontja szerinti funkcionális gyógyszernek tekinthető-e a meghatározott adagolásban élettani változások kiváltására alkalmas olyan összetevője miatt, amelynek adagolása a megítélendő termékben azonban – rendeltetésszerű használat mellett – ezen adagolás alatt marad? Ezt a kérdést a „farmakológiai hatás” jellemzőhöz vagy az „emberi élettani funkciók módosítása” jellemzőhöz kell hozzárendelni?
3. A gyógyszer fogalmának 2004/27/EK irányelv általi újraszabályozását követően továbbra is jelentőséggel bírnak-e az Európai Közösségek Bíróságának ítélkezési gyakorlatában a gyógyszerként való besorolás során a farmakológiai tulajdonságok mellett relevánsnak nyilvánított olyan jellemzők, mint az „alkalmazási módjai, a terjesztésének terjedelme, a fogyasztók ezzel kapcsolatos ismeretei, valamint az alkalmazásával együtt járó kockázatok” (a C-211/03. sz. ügyben 2005. június 9-én hozott ítélet 51. pontja [EBHT 2005., I-5141. és 5217. o.]?)

2007. március 9-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-141/07. sz. ügy)

(2007/C 117/24)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: B. Schima, meghatalmazotti minőségben)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel az Apothekengesetz (gyógyszertárakról szóló törvény) 14. § (5) és (6) bekezdésében a gyógyszerellátási szerződés esetében olyan együttes feltételeket ír elő, amelyek gyakorlatilag lehetetlenné teszik a más tagállamokban található gyógyszertárak esetében a kórházak gyógyszerekkel való rendszeres ellátását – nem teljesítette az EK 28. cikkből és az EK 30. cikkből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EK 28. cikk szerint a tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és az azzal azonos hatású intézkedés. Minden olyan kereskedelmi szabályozást, amely közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja a Közösségen belüli kereskedelmet, mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni. Az a tény, hogy a közösségi jog jelenlegi helyzetében a gyógyszerek forgalmazására vonatkozó szabályokat csak egyes korlátozott területeken harmonizálták, nem mentesíti a tagállamot az áruk szabad mozgására vonatkozó előírások teljesítésének kötelezettsége alól.

A német Apothekengesetz (gyógyszertárakról szóló törvény) 14. §-a szerint a német kórházakat külső gyógyszertárból kell ellátni gyógyszerrel, és nem kell a kórházon belül saját gyógyszerteráti kialakítaniuk. E rendelkezés szerint a gyógyszerellátási szerződéseknek azonban olyan együttes feltételeknek kell eleget tenniük, ami gyakorlatilag lehetetlenné teszik a más tagállamokban található gyógyszertárak esetében a kórházak gyógyszerekkel való rendszeres ellátását, mivel a szerződésben meghatározott egyes kötelezettségeket csak a kórház közelében található gyógyszertárak képesek eleget tenni.

⁽¹⁾ HL L 136., 34. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 262. o.

⁽²⁾ HL L 311., 67. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.

A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a bizonyos fajta értékesítési módokat korlátozó vagy tiltó nemzeti intézkedések nem tartoznak a Szerződés 28. cikkének hatálya alá feltéve, hogy egyrészt minden olyan gazdasági szereplőre vonatkoznak, aki az adott állam területén tevékenykedik, és másrészt pedig egyformán vonatkoznak, úgy jogilag, mint ténybelileg, a nemzeti és a más tagállamból származó termékek forgalmazására. A jelen esetben azonban csak az első feltétel teljesül, mivel a hazai és a külföldi termékeket nem egyformán érint jogilag és ténybelileg az a törvényi előírás, hogy valamennyi szállítónak kell megfelelnie valamennyi szerződéses feltételnek. Ez a szabály a más tagállamokból származó áruk piachoz való hozzáférését fokozottabban gátolja, mint a belföldi árukét. Ebben a tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint nincs jelentősége, hogy ugyanezzel a problémákkal szembesülnek azok a belföldi gyógyszertárak is, amelyek nem a kórház környékén találhatók. Az olyan nemzeti előírás ugyanis szintén a tagállamok közötti kereskedelem korlátozásának tekinthető, amely nem az összes belföldi termék számára kedvező, és nem csak a külföldről behozott, hanem belföldi termékekre is hátrányos.

A Közösségen belüli kereskedelem korlátozását indokolni lehet különösen a közbiztonsági vagy a közegészségügyi követelményekre vonatkozó, közérdeken alapuló kényszerítő okokkal. A kérdéses nemzeti szabályozásnak megfelelőnek, szükségesnek kell lennie, és arányban kell állnia az elérni kívánt céllal. A jelen esetben azonban nem lehet közegészségügyi okokkal indokolni az összes említett szerződéses feltételnek kötelező törvényi előírással való meghatározását. Ezzel ellenkezőleg, lehetővé kell tenni lennie az ellátandó kórháztól nagyobb távolságra egy másik tagállamban található gyógyszertár számára, hogy ezt a kórházat rendszeresen ellássa gyógyszerrel.

A Finanzgericht Hamburg által 2007. március 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Firma A.O.B. Reuter & Co. kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(C-143/07. sz. ügy)

(2007/C 117/25)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Hamburg (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Firma A.O.B. Reuter & Co.

Alperes: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A 3665/87/EGK rendelet ⁽¹⁾ 11. cikkének (1) bekezdése alapján kizárólag az exportőr által a kiviteli nyilatkozatban szolgáltatott hamis adatok szankcionálандók vagy egyedül a visszatérítésre való jogosultság anyagi feltételeinek be nem tartása képezi a szankció tárgyát?

⁽¹⁾ HL L 351., 1. o.

A T-14/06. sz., K-Swiss Inc kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben az Elsőfokú Bíróság 2006. december 14-én hozott végzése ellen a K-Swiss Inc által 2007. március 13-án benyújtott fellebbezés

(C-144/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/26)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: K-Swiss Inc (képviselő: H. E. Hübner ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
- kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes előterjeszti, hogy az Elsőfokú Bíróság – mivel a keresetét elkésztettnek minősítette – megsértette a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 61., 62. és 68. szabályát.

⁽¹⁾ HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.

**2007. március 15-én benyújtott kereset – Az Európai
Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság**

(C-150/07. sz. ügy)

(2007/C 117/27)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Wilms és M. Alfonso meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság – mivel nem írta jóvá a Bizottságnak az ATA-rendszer keretében fizetendő saját források késedelmes megfizetése miatt járó késedelmi kamatot, valamint nem módosította a hivatkozott rendszer keretében a saját források vonatkozásában a számviteli jóváírásokra vonatkozó nemzeti gyakorlatát – nem teljesítette az 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkéből, 6. cikkének (2) bekezdéséből, 9., 10. és 11. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Portugál Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A szóban forgó vámtartozások hivatalos megállapításának időpontjában, 1992. február 21-én, sem az adósok, sem a garanciavállaló egyesület nem vitatták formálisan ezen összegeket, amelyek megfizetését az ATA-egyezmény 6. cikkének (1) bekezdésére tekintettel biztosították. Következésképpen teljesültek a megállapított összegeknek az A számlán való jóváírásának feltételei.

A vitatott összegeket az A számlán kellett volna jóváírni és azokat az 1552/89 rendeletben előírt határidőn belül a közösségi költségvetés rendelkezésére kellett volna bocsátani. Amennyiben a portugál hatóságok ezen összegeket késedelmesen írták jóvá az 1552/89 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett számlán, azok tekintetében a hivatkozott rendelet 11. cikkének, 2000. május 31-től pedig az 1150/2000 rendelet ⁽²⁾ 11. cikkének megfelelően kiszámított késedelmi kamatot kell fizetni. Ezenfelül a portugál hatóságoknak a nemzeti gyakorlatukat a közösségi szabályozáshoz kellett volna igazítaniuk az ATA-egyezmény körében esetlegesen felmerülő hasonló esetek kezelése tekintetében.

⁽¹⁾ A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 155., 1. o.).

⁽²⁾ A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.).

A Simvoulio tis Epikrateias (Görögország) által 2007. március 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Theologos-Grigorios Chatzithanasis kontra Ypourgos Igeias kai Koinonikis Allilengis és Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis (OEEK)

(C-151/07. sz. ügy)

(2007/C 117/28)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Simvoulio tis Epikrateias (Államtanács)

Az alapeljárás felei

Felperes: Theologos-Grigorios Chatzithanasis

Alperes: Ypourgos Igeias kai Koinonikis Allilengis (egészségügyi és társadalmi szolidaritási miniszter) és Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis ((Oktatási és Szakképzési Hivatal, OEEK)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

„Ha valamely tagállam állampolgára, a 89/48/EGK irányelvet kiegészítve, a szakoktatás és szakképzés elismerésének második általános rendszeréről szóló, 1992. június 18-i 92/51/EGK tanácsi irányelv (HL L 209.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 2. kötet 247. o.) alkalmazási körébe tartozó tanúsítványra, mint ilyenre hivatkozva a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaitól azt kéri, hogy engedélyezzék számára az e tagállamban szabályozott szakma megkezdését vagy gyakorlását, e hatóságok jogosultak-e arra a 92/51 irányelvnek az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződés 149. és 150. cikke fényében értelmezett 1., 2., 3. és 4. cikke értelmében, hogy elutasítsák az érdekelt kérelmét (teljes egészében kizárva ily módon, hogy a fogadó tagállamban megkezdje, vagy gyakorolhassa a szakmát) azzal a kizárólagos indokkal, hogy a szóban forgó tanúsítványt a származási ország hatósága bocsátotta ki, de az érdekelt a tanulmányok nagyobb részét egy olyan intézményben végezte a fogadó tagállamban, amely bár szabadon működik itt, azonban ezt az intézményt szabályozásának egy általános rendelkezése értelmében e tagállam nem ismeri el oktatási intézményként?”

A Centrale Raad van Beroep által 2007. március 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Jacqueline Förster kontra IB-Groep

(C-158/07. sz. ügy)

(2007/C 117/29)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Centrale Raad van Beroep (Hollandia)

Az alapeljárás felei

Felperes: Jacqueline Förster

Alperes: IB-Groep

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Arra a diákra is vonatkozik-e az 1251/70/EGK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke, aki főként felsőfokú tanulmányok folytatása céljából jött Hollandiába, és kezdetben tanulmányai mellett korlátozott mértékű keresőtevékenységet folytatott, amelyet azonban időközben abbahagyott?
2. A 93/96 irányelv ⁽²⁾ megátolja-e az első kérdésben megjelölt diákok abban, hogy az EK 12. cikkre hivatkozva tanulmányai teljes körű finanszírozását igényelje?
3. a) A megélhetési költségek fedezésére szolgáló tanulmányi segélyre is vonatkozik-e az a rendelkezés, amely szerint a gazdaságilag inaktív uniós polgárok csak akkor hivatkozhatnak az EK 12. cikkre, miután a fogadó tagállamban bizonyos ideig jogszerűen tartózkodtak, vagy tartózkodási engedéllyel rendelkeznek?
- b) Ha igen, megengedett-e ezen időszakban egy bizonyos tartózkodási idő feltételként való előírása, amely kizárólag a nem a fogadó tagállam állampolgárságával rendelkező személyekre vonatkozik?
- c) Ha igen, az ötéves tartózkodást előíró feltétel alkalmazása összhangban áll-e az EK 12. cikkel?
- d) Ha nem, milyen tartamú tartózkodási időre vonatkozó feltétel megengedett?
4. Az egyes konkrét esetekben elegendő-e a rövidebb tartamú jogszerű tartózkodás akkor, ha a tartózkodási időn kívüli egyéb tényezők a fogadó tagállam társadalmába való jelentős fokú beilleszkedésre utalnak?

5. Ha az érintettek számára a Bíróság valamely visszaható hatályú ítélete alapján az EK 12. cikkből további – addig nem feltételezett – jogosultságok vezethetők le, követelhető-e az ezekkel kapcsolatos indokolt, múltbeli időszakokra vonatkozó feltételek teljesítése, ha e feltételeket röviddel az ítélet megjelenését követően tették közzé?

⁽¹⁾ A foglalkoztatás megszűnését követően a munkavállalóknak a fogadó tagállam területén maradásának jogáról szóló, 1970. június 29-i 1251/70/EGK bizottsági rendelet (HL L 142., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 32. o.).

⁽²⁾ A diákok tartózkodási jogáról szóló, 1993. október 29-i 93/96/EGK tanácsi irányelv (HL L 31., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 250. o.).

2007. március 22-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-159/07. sz. ügy)

(2007/C 117/30)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: K. Simonsson és P. Andrade meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló 2001/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. március 8-i 2005/23/EK bizottsági irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis nem értesítette az említett rendelkezésekről a Bizottságot – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Portugál Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelvnek a belső jogba való átültetésére rendelkezésre álló határidő 2005. szeptember 29-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 62., 14. o.

**2007. március 29-én benyújtott kereset – Spanyol Királyság
kontra Európai Unió Tanácsa**

(C-167/07. sz. ügy)

(2007/C 117/31)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: N. Díaz Abad, meghatalmazott)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- semmisítse meg a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2007. évre történő meghatározásáról szóló, 2006. december 21-i 41/2007/EK tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ abban a részében, amelyben az nem rendelkezik meghatározott kvótákról a spanyol flotta számára az Északi-tenger közösségi vizein, és
- kötelezze az Európai Unió Tanácsát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1) A hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértése

A Spanyol Királyság véleménye szerint a megtámadott rendelet azáltal, hogy nem rendelkezik Spanyolország számára kvótákról az Északi-tenger közösségi vizein, a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközik, mivel a csatlakozási okmányban foglalt átmeneti időszak lejártával a többi tagállamnak is joga van e vízterülethez való hozzáféréshez és annak kiaknázásához, miközben Spanyolország számára csak a vízhez való hozzáférést ismerték el.

2) Spanyolország csatlakozási okmányának téves értelmezése

A csatlakozási okmány, amikor átmeneti időszakot állapított meg Spanyolország számára a halászat terén, nem tett különbséget a vízhez való hozzáférés és annak kiaknázása között. Ezenkívül a csatlakozási okmány rendelkezéseit annak összefüggéseire és céljára tekintettel kell értelmezni.

3) A 2371/2002 rendelet ⁽²⁾ 20. cikke (2) bekezdésének megsértése

Az említett rendelkezést sérti az, hogy a csatlakozási okmányban foglalt átmeneti időszak lejártát követő első felosztás alkalmával nem rendelkeztek Spanyolország számára új halászati lehetőségeket teremtő kvótákról.

⁽¹⁾ HL 2007., L 15., 1. o.

⁽²⁾ A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.).

A Tribunal de grande instance de Nanterre (Franciaország) által 2007. április 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – 1. S.A. SAFBA kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 2. S.A. Sucreries et Raffineries d'Erstein kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 3. S.A. Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 4. S.A. Sucrerie de Bourgogne kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 5. Sucrerie Bourdon kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 6. S.A. des Sucreries du Marquenterre kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 7. S.A. Cristal Union kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 8. S.A. Lesaffre Frères kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 9. Société Vermendoise Industries kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 10. S.A. Sucreries de Toury et Usines annexes kontra Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(C-175/07. sz. ügy)

(C-176/07. sz. ügy)

(C-177/07. sz. ügy)

(C-178/07. sz. ügy)

(C-179/07. sz. ügy)

(C-180/07. sz. ügy)

(C-181/07. sz. ügy)

(C-182/07. sz. ügy)

(C-183/07. sz. ügy)

(C-184/07. sz. ügy)

(2007/C 117/32)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de grande instance de Nanterre

Az alapeljárás felei

Felperes: S.A. SAFBA (C-175/07. sz. ügy), S.A. Sucreries et Raffineries d'Erstein (C-176/07. sz. ügy), S.A. Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils (C-177/07. sz. ügy), S.A. Sucrerie de Bourgogne (C-178/07. sz. ügy), Sucrerie Bourdon (C-179/07. sz. ügy), S.A. des Sucreries du Marquenterre (C-180/07. sz. ügy), S.A. Cristal Union (C-181/07. sz. ügy), S.A. Lesaffre Frères, (C-182/07. sz. ügy), Société Vermendoise Industries (C-183/07. sz. ügy), S.A. Sucreries de Toury et Usines annexes (C-184/07. sz. ügy)

Alperesek: Directeur général des douanes et droits indirects és Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Érvénytelen-e a 314/2002 bizottsági rendelet ⁽¹⁾ a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló 1260/2001 tanácsi rendeletre ⁽²⁾, az arányosság elvére és a hátrányos megkülönböztetés tilalmára tekintettel amiatt, hogy a termelési illeték összegének kiszámításakor a finanszírozási szükségletből nem zárja ki az export-visszatérítés nélkül kivitt feldolgozott termékekben található cukormennyiséget?

2) Amennyiben e kérdésre a válasz nemleges:

A 314/2002 bizottsági rendeletre és a 1260/2001 tanácsi rendelet 15. cikkére, valamint az arányosság elvére tekintettel érvénytelen-e az 1686/2005 rendelet ⁽³⁾ amiatt, hogy olyan cukortermelési illetéket állapít meg, amelyet a kivitt mennyiség tonnánkénti „átlagveszteségéből” számítanak ki, és amely nem veszi figyelembe a visszatérítés nélkül kivitt mennyiségeket, noha ugyanezeket a mennyiségeket már tartalmazza a finanszírozandó összveszteség megállapításához számba vett össz mennyiség?

⁽¹⁾ A cukorágazatban a kvótarendszer alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. február 20-i 314/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 50., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 35. kötet, 190. o.).

⁽²⁾ A cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2001. június 19-i 1260/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 33. kötet, 17. o.).

⁽³⁾ A cukorágazatban a 2004/2005-ös gazdasági évre a termelési illetékek összege, valamint a kiegészítő illeték meghatározásáról szóló, 2005. október 14-i 1686/2005/EK bizottsági rendelet (HL L 271., 12. o.).

2007. április 3-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-192/07. sz. ügy)

(2007/C 117/33)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Condou-Durande és W. Bogensberger meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek

ahhoz, hogy megfeleljen a családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis a kérdéses rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte – nem teljesítette a szóban forgó irányelvből eredő kötelezettségeit;

– kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2003/86/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2005. október 3-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 251., 12. o., magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 224. o.

2007. április 12-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-199/07. sz. ügy)

(2007/C 117/34)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Patakia és D. Kukovec)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek:

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság azzal, hogy ténylegesen a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/38/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 31. cikkének (2) bekezdésében kifejezetten előírtakon kívüli, a külföldi szakértőirodákat sújtó, további automatikus kizárási feltételt vezetett be, valamint azzal, hogy elmulasztotta elkülöníteni a vitás versenyeljárásban a mennyiségi kiválasztási és az odaítélési feltételeket, nem teljesítette a 93/38/EGK irányelv – az Európai Közösségek Bírósága ítélezési gyakorlatának megfelelően értelmezett – 4. cikkének (2) bekezdéséből, 31. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, 34. cikke (1) bekezdésének a) pontjából, továbbá az alakszerű képesítések beszerzési eljárásokban történő kölcsönös elismerésének a közösségi jogot átható elvéből, valamint az EK-Szerződés 12. és 49. cikkéből eredő kötelezettségeit;

– a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottsághoz panasz érkezett az ERGA OSE AE által „A Thriai-síkság állomásgyűttesének építészeti és elektromossági, gépészeti műveiről, valamint a kivitelezés első szakaszában megvalósítandó létesítményeiről szóló tanulmány” elkészítésére 2003-ban kiírt versenyeljárás lebonyolításával kapcsolatban.

A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján a Bizottság álláspontja az, hogy a szakértőirodák versenyeljárásban való részvételére vonatkozó feltétele, amely azok görög rendszernek megfelelő osztályokba, sőt „meghívott” osztályokba való sorolását írja elő, ténylegesen a 93/38/EGK irányelv 31. cikkének (2) bekezdésében kifejezetten előírt kizárási okokon kívüli, további kizárási okot vezetett be, amely egyes esetekben a külföldi szakértőirodákat sújtó, a 93/38/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével ellentétes hátrányos megkülönböztetést valósít meg.

A Bizottság úgy véli továbbá, hogy a versenyeljárás hirdetményében szereplő fent említett feltétel sérti az oklevelek, bizonyítványok és más alakszerű képesítések kölcsönös elismerésének elvét, valamint az EK 12. és az EK 49. cikket.

A Bizottság ezenkívül előadja, hogy a vitás versenyeljárás hirdetménye nem különíti el a kiválasztási és az odaítélési szakaszt, valamint összekeveri a kiválasztási és az odaítélési feltételeket, megsértve ezáltal a 93/38/EGK irányelv 31. és 34. cikkét.

Végül a Bizottság úgy véli, hogy a korábban hatályban volt törvénynek a görög hatóságok által előadott hatályon kívül helyezése nem szünteti meg a felrótt jogsértést, minthogy az idevágó közösségi rendelkezések görög hatóságok általi téves alkalmazásáról, nem pedig a görög jogba való hiányos átültetésükről van szó.

Következésképpen, a Bizottság álláspontja szerint a Görög Köztársaság megsértette a 93/38/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdéséből, 31. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, 34. cikke (1) bekezdésének a) pontjából, továbbá az alakszerű képesítések kölcsönös elismerésének elvéből, valamint az EK 12. és az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit.

(¹) HL L 199., 1993.8.9., 84-138. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 194. o.

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

2007. március 12-én benyújtott kereset – Hamdi kontra Tanács

(T-75/07. sz. ügy)

(2007/C 117/35)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Ahmed Hamdi (Amszterdam, Hollandia) (képviselő: M.J.G. Uiterwaal advocaat)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a 2002/402/KKBP tanácsi közös álláspontra (HL 2001., L 344., 93. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 292. o.) az alperes esetében hibásan vették alapul a 2001/2580/EK rendeletnél (HL L 344., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.), így a rendelet az alperessel szemben nem kötelező;
- ezért állapítsa meg, hogy e rendeletet az alperes tekintetében nem lehet alkalmazni;
- ezért semmisítse meg a 2006. december 21-i 2006/1008/EK határozatot (HL L 379., 123. o.);
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperest börtönben letöltendő szabadságvesztés büntetésre ítélték, miután a nemzeti bíróság bizonyítottan tekintette, hogy a felperes a „Hofstadgroep” elnevezésű terrorista szervezet tagja volt. A felperes az ítélet ellen fellebbezett.

2006/1008/EK határozatával ⁽¹⁾ a Tanács felvette a felperest azon személyek és csoportok listájára, akikre, illetve amelyekre a 2001/2580 rendeletet ⁽²⁾ alkalmazni kell.

Keresetének alátámasztására a felperes előadja, hogy mind a megtámadott határozatot, mind a megtámadott rendeletet lényeges eljárási szabályok megsértésével, nevezetesen kielégítő indoklás nélkül fogadták el. Ami a rendeletet illeti, a felperes szerint a Tanács nem indokolta, hogy e rendelet miért szükséges a közös piac keretében. Ami a határozatot illeti, a felperes szerint hiányzik annak indoklása, hogy a Tanács miért vélte úgy, hogy a 2001/2580 rendeletet a felperesre alkalmazni kell.

A felperes előadja továbbá, hogy a vitatott határozat szükséges jogalapja hiányzik. A felperes szerint ugyanis a 2001/2580 rendelet ellentétes az EK-Szerződéssel annyiban, amennyiben azt a felperesre alkalmazzák. A felperes hozzáteszi, hogy a vitatott rendelet nem az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa határozatából eredő kötelezettségek kötelező végrehajtása. Hiányzik

továbbá bármely kapcsolat a felperes és harmadik országok vagy a közös kül- és biztonságpolitika szempontjai között, így a második pillér a felperes esetében nem alkalmazható.

A felperes ebben az összefüggésben hozzáteszi továbbá, hogy az EK 308. cikk nem képez megfelelő jogalapot, mivel hiányzik a közös piac megvalósításával való kapcsolat. Továbbá a megtámadott rendelettel az Unió egyik célkitűzését sem valósítják meg, így az EK 60. cikk, az EK 301. cikk és az EK 308. cikk együttesen sem képez megfelelő jogalapot.

Végül a felperes előadja, hogy a megtámadott határozat sérti alapvető jogait, és különösen a javainak és a magánéletének tisztetben tartásához fűződő jogát, amint ezek az Emberi jogok európai egyezményéből következnek.

⁽¹⁾ A terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2006. december 21-i 2006/1008/EK tanácsi határozat (HL L 379., 123. o.).

⁽²⁾ A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 344., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.).

2007. március 12-én benyújtott kereset – El Fatmi kontra Tanács

(T-76/07. sz. ügy)

(2007/C 117/36)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Nouriddin El Fatmi (Amszterdam, Hollandia) (képviselő: M.J.G. Uiterwaal advocaat)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a 2002/402/KKBP tanácsi közös álláspontra (HL 2001., L 344., 93. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 292. o.) az alperes esetében hibásan vették alapul a 2001/2580/EK rendeletnél (HL L 344., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.), így a rendelet az alperessel szemben nem kötelező;

- ezért állapítsa meg, hogy e rendeletet az alperes tekintetében nem lehet alkalmazni;
- ezért semmisítse meg a 2006. december 21-i 2006/1008/EK határozatot (HL L 379., 123. o.);
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az alperes által hivatkozott jogalapok és fontosabb érvek azonosak a T-75/07. sz., Hamdi kontra Tanács ügyben hivatkozottakkal, az utolsó jogalap kivételével, amelyre a jelen ügy alperese nem hivatkozik.

2007. március 14-én benyújtott kereset – K.G. Holding (felszámolás alatt) kontra Bizottság

(T-81/07. sz. ügy)

(2007/C 117/37)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Jan Rudolf Maas, mint a K.G. Holding N.V. felszámolója (Rotterdam, Hollandia) (képviselők: G. van der Wal és T. Boesman, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a Bizottság C 30/2005 sz. ügyben 2006. július 19-én hozott határozatát;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Bizottság a KG Holding NV számára Hollandia által bejelentett támogatásról szóló, 2006. július 19-i, 2006/939/EK határozatát ⁽¹⁾ támadja.

A támogatás egy szerkezetátalakítási támogatás, amelyet Hollandia úgy kívánt nyújtani a KG Holding NV számára, hogy egy már nyújtott célú kölcsönt annak kamataival együtt saját tőkévé szándékozott átalakítani. A megtámadott határozatban a Bizottság a támogatást szerkezetátalakítási támogatás formájában a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította.

A Bizottság azt is elrendelte, hogy Hollandia a támogatás azon részét, amelyet a KG Holding NV megmentési célú kölcsönként átadott leányvállalatának, a Kliq BV-nek, és amelyet saját tőkéjévé alakítottak, köteles visszakövetelni a KG Holding NV-től és a Kliq BV-től, valamint, hogy Hollandia köteles a KG Holding

NV-vel és/vagy a Kliq Reintegratie-vel szemben fennálló követelését a felszámolási eljárásban a felszámolónál nyilvántartásba véteni.

A felperes keresete indokolására először előadja, hogy a Bizottság értékelési hibát követett el, és így a megtámadott határozat nem kielégítően indokolt és sérti az EK 87. cikk (1) bekezdését. A Bizottság különösen akkor határozott hibásan, amikor elrendelte, hogy Hollandia köteles a KG Holding NV-vel és a Kliq Reintegratie-vel szemben fennálló, 35,75 millió euró követelését a felszámolási eljárásban a felszámolónál nyilvántartásba véteni. Nem világos, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban a KG Holding NV tekintetében azon az állásponton van-e, hogy 35,75 millió euró összegű jogellenes támogatás áll fenn, amelyet Hollandia köteles visszakövetelni, vagy megmentési támogatásról van szó, amelyet a Bizottság a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás ⁽²⁾ 23. preambulumbekzdésének d) pontja alapján jóváhagyott. A Bizottság továbbá 2003. december 16-i határozatával ⁽³⁾ jóváhagyta, hogy ezt az összeget a Kliq Reintegratie munkavállalóinak elbocsátására és felesleges szerződéseinek megvásárlására fordítsák, és hogy a Kliq Reintegratie-t ezt követően felszámolják.

A Bizottság továbbá jogellenesen foglalt állást a KG Holding által a Kliq BV-ben birtokolt részesedések befizetési kötelezettségének a KG Holdingnak a Kliq BV-vel szemben a kölcsönszerződés alapján fennálló kötelezettségébe való beszámítása általi teljesítése tekintetében. Ez nem képezte az eljárást megindító 2005. augusztus 5-i határozat ⁽⁴⁾ részét. A Bizottság visszaélt hatáskörével és a felperes védelemhez, valamint meghallgatáshoz való jogainak megsértésével járt el.

Harmadszor a Bizottság jogellenesen mulasztotta el annak megállapítását, hogy a tévesen értelmezett támogatás hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, legalábbis a Bizottság megfontolásai e tekintetben nem kielégítőek.

Negyedszer a Bizottság jogellenesen határozott úgy, hogy a feltételezett támogatást 9,25 millió euró értékben Hollandiának vissza kellene követelnie a KG Holdingtól, illetve a Kliq Reintegratie-től. A Bizottság abban a tekintetben is jogellenesen határozott, hogy a feltételezett 35,75 millió euró összegű támogatást a KG Holdingtól, illetve a Kliq Reintegratie-től e követelésnek a felszámolási eljárásban való nyilvántartásba vételével kell visszakövetelni. A KG Holding, a Kliq Reintegratie és a Kliq BV fizetési képtelensége miatt a feltételezett támogatási összegek visszakövetelése tartósan lehetetlen, és mindenesetre értelmetlen annyiban, hogy az említett társaságok felszámolási eljárásában való nyilvántartásba vétellel való visszakövetelés nem szükséges, sőt, kifejezetten felesleges a verseny torzításának megszüntetéséhez.

Ötödször a Bizottság jogellenesen foglalt állást egy olyan 17 millió eurós folyószámla-hiteltehetőség tekintetében, amelyet Hollandia a KG Holdingnak már az alapításánál az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések betartásával biztosított és nem képezte részét a megtámadott határozatban vizsgált intézkedésnek, és amelyet jogilag helytelenül ítélt meg.

Végül a Bizottság jogellenesen határozott úgy, hogy Hollandia köteles megtenni minden intézkedést 9,25 millió euró, valamint ezen összegnek a kedvezményezett számára való rendelkezésre bocsátásától annak a KG Holding általi tényleges visszafizetéséig tartó időszakra vonatkozó kamatai visszakövetelésére. Ez a követelmény ellentétes a nemzeti felszámolási joggal.

(¹) HL L 366., 40. o.

(²) HL 1999., C 288., 2. o.

(³) Állami támogatás 521/2003 – Megmentési támogatás a Kliq Holding NV számára (HL 2004 C 33., 8. o.).

(⁴) Állami támogatás C 30/2005 (ex N 78/2004) – a KG Holding N.V. számára nyújtandó szerkezetátalakítási támogatás tekintetében – Felhívás észrevételek benyújtására az EK Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének megfelelően (HL 2005. C 280., 2. o.).

2007. március 14-én benyújtott kereset – Kliq (felszámolás alatt) kontra Bizottság

(T-82/07. sz. ügy)

(2007/C 117/38)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Jan Rudolf Maas és Cornelis Van den Bergh, a Kliq B.V. korlátolt felelősségű társaság felszámolója (Apeldoorn, Hollandia) (képviselők: G. van der Wal és T. Boesman, ügyvédek)

Alperes: az Európai Községek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a Bizottság C 30/2005 sz. ügyben 2006. július 19-én hozott határozatát;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a KG Holding NV számára Hollandia által bejelentett támogatásról szóló, 2006. július 19-i, 2006/939/EK bizottsági határozatot (¹) támadja.

A támogatás egy szerkezetátalakítási támogatás, amelyet Hollandia úgy kívánt nyújtani a KG Holding NV számára, hogy egy már nyújtott megmentési célú kölcsönt annak kamataival együtt saját tőkévé szándékozott átalakítani. A megtámadott határozatban a Bizottság a támogatást szerkezetátalakítási támogatás formájában a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította.

A Bizottság azt is elrendelte, hogy Hollandia a támogatás azon részét, amelyet megmentési kölcsönként a KG Holding NV-ről

annak leányvállalatára, a Kliq BV-re ruházott át, és saját tőkéjévé alakította, köteles visszakövetelni a KG Holding NV-től és a Kliq BV-től, valamint, hogy Hollandia köteles a KG Holding NV-vel és/vagy a Kliq Reïntegratie-vel szemben fennálló követelését a felszámolási eljárásban a felszámolónál nyilvántartásba véteni.

Keresetének alátámasztására a felperes először előadja, hogy a Bizottság jogellenesen foglalt állást a KG Holding által a Kliq BV-ben birtokolt részesedések befizetési kötelezettségének a KG Holdingnak a Kliq BV-vel szemben a kölcsönszerződés alapján fennálló követelésébe való beszámítása általi teljesítése tekintetében. Ez nem képezte az eljárást megindító 2005. augusztus 5-i határozat (²) részét. A Bizottság visszaélt hatáskörével és a felperes védelemhez, valamint meghallgatáshoz való jogainak megsértésével járt el. Másodszor a Bizottság jogellenesen feltételezte, hogy a Kliq BV-t 9,25 millió euró összegű állami támogatás kedvezményezettjének kell tekinteni. A Bizottság értékelése során jogtalanul hagyta figyelmen kívül azt a körülményt, hogy a megtámadott határozat 43-46. preambulumbekkezdésében említett „a megmentési célú kölcsön saját tőkévé alakítása” semmilyen módon nem tekinthető Hollandia tagállam által nyújtott támogatásnak és így nem tekinthető az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak. A Bizottság a tényállás megítélése során értékelési hibát követett el. A megtámadott határozat ezen okok miatt jogilag és/vagy ténylegesen helytelen, legalábbis érthetetlen és/vagy helytelen vagy nem kielégítően indokolt és ezért sérti az EK 87. cikket és/vagy az EK 253. cikket.

Harmadszor a Bizottság jogellenesen mulasztotta el annak megállapítását, hogy a tévesen értelmezett támogatás hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, legalábbis a Bizottság megfontolásai e tekintetben nem kielégítőek.

Negyedszer a Bizottság jogellenesen határozott úgy, hogy a feltételezett támogatást 9,25 millió euró értékben Hollandiának vissza kellene követelnie a KG Holdingtól és a Kliq BV-től. A KG Holding, a Kliq Reïntegratie és a Kliq BV fizetési képtelensége miatt a feltételezett támogatási összegek visszakövetelése tartósan lehetetlen, és mindenestre értelmetlen annyiban, hogy az említett társaságok felszámolási eljárásában való nyilvántartásba vétellel való visszakövetelése nem szükséges, sőt, kifejezetten felesleges a verseny torzításának megszüntetéséhez.

Ötödször a Bizottság jogellenesen határozott úgy, hogy a KG Holdingtól és a Kliq BV-től visszakövetelendő összeg magába foglalja ezen összegnek a kedvezményezett számára való rendelkezésre bocsátásától annak a KG Holding általi tényleges visszafizetéséig tartó időszakra vonatkozó kamatait is. Ez a követelmény ellentétes a nemzeti felszámolási joggal.

(¹) HL L 366., 40. o.

(²) Állami támogatás C 30/2005 (ex N 78/2004) – a KG Holding N.V. számára nyújtandó szerkezetátalakítási támogatás tekintetében – Felhívás észrevételek benyújtására az EK Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének megfelelően (HL 2005. C 280., 2. o.).

2007. március 14-én benyújtott kereset – Kliq Reïntegratie (felszámolás alatt) kontra Bizottság

(T-83/07. sz. ügy)

(2007/C 117/39)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Dr. Jean Leon Marcel Groenewegen, mint a Kliq Reïntegratie B.V. korlátolt felelősségű társaság felszámolója (Amersfoort, Hollandia) (képviselők: G. van der Wal és T. Boesman, ügyvédek)

Alperes: az Európai Községek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a Bizottság C 30/2005 sz. ügyben 2006. július 19-én hozott határozatát;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a KG Holding NV számára Hollandia által bejelentett támogatásról szóló, 2006. július 19-i, 2006/939/EK bizottsági határozatot ⁽¹⁾ támadja.

A támogatás egy szerkezetátalakítási támogatás, amelyet Hollandia úgy kívánt nyújtani a KG Holding NV számára, hogy egy már nyújtott megmentési célú kölcsönt annak kamataival együtt saját tőkévé szándékozott átalakítani. A megtámadott határozatban a Bizottság a támogatást szerkezetátalakítási támogatás formájában a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította.

A Bizottság azt is elrendelte, hogy Hollandia a támogatás azon részét, amelyet a KG Holding NV megmentési célú kölcsönként átadott leányvállalatának, a Kliq BV-nek, és amelyet saját tőkéjévé alakítottak, köteles visszakövetelni a KG Holding NV-től és a Kliq BV-től, valamint, hogy Hollandia köteles a KG Holding NV-vel és/vagy a Kliq Reïntegratie-vel szemben fennálló követelését a felszámolási eljárásban a felszámolónál nyilvántartásba vétenni.

A felperes keresete indoklására először előadja, hogy a Bizottság értékelési hibát követett el, és így a megtámadott határozat nem kielégítően indokolt és sérti az EK 87. cikk (1) bekezdését. A Bizottság különösen akkor határozott hibásan, amikor elrendelte, hogy Hollandia köteles a KG Holding NV-vel és a Kliq

Reïntegratie-vel szemben fennálló, 35,75 millió euró követelését a felszámolási eljárásban a felszámolónál nyilvántartásba vétenni.

A felperes e tekintetben előadja, hogy a holland államnak nincs követelése a Kliq Reïntegratie-vel szemben. A Kliq Reïntegratie ugyanis nem állami támogatás kedvezményezettjének minősülő vállalkozás, és a Bizottság sem nevezi annak a megtámadott határozatban. Nincs ezért alapja az állami visszakövetelésnek a Kliq Reïntegratie-vel szemben, vagy a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás ⁽²⁾ 23. preambulumbeközlésének d) pontja alkalmazásának vele szemben.

Az sem világos, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban a KG Holding tekintetében azon az állásponton van-e, hogy 35,75 millió euró összegű jogellenes támogatás áll fenn, amelyet Hollandia köteles visszakövetelni, vagy megmentési támogatásról van szó, amelyet a Bizottság a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás 23. preambulumbeközlésének d) pontja alapján jóváhagyott ⁽³⁾. A Bizottság továbbá 2003. december 16-i határozatával ⁽⁴⁾ jóváhagyta, hogy ezt az összeget a Kliq Reïntegratie munkavállalóinak elbocsátására és felesleges szerződéseinek megvásárlására fordítsák, és hogy a Kliq Reïntegratie-t ezt követően felszámolják.

Másodszor a Bizottság jogellenesen mulasztotta el annak megállapítását, hogy a tévesen értelmezett támogatás hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, legalábbis a Bizottság megfontolásai e tekintetben nem kielégítőek.

Harmadszor a Bizottság jogellenesen határozott úgy, hogy a feltételezett 35,75 millió euró összegű támogatást a KG Holdingtól és vagy a Kliq Reïntegratie-től e követelésnek a felszámolási eljárásban való nyilvántartásba vételével kell visszakövetelni.

Negyedszer a Bizottság jogellenesen foglalt állást egy olyan 17 millió eurós folyószámla-hitellelterettség tekintetében, amelyet Hollandia a KG Holdingnak már az alapításánál az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések betartásával nyújtott és nem képezte részét a megtámadott határozatban vizsgált intézkedésnek, és amelyet jogilag helytelenül ítélt meg.

⁽¹⁾ HL L 366., 40. o.

⁽²⁾ HL 1999., C 288. 2. o.

⁽³⁾ HL 1999., C 288. 2. o.

⁽⁴⁾ 521/2003. sz. állami támogatás – Megmentési támogatás a Kliq Holding NV számára (HL 2004 C 33., 8. o.).

2007. március 13-án benyújtott kereset – Mineral and Chemical Company „Eurochem” kontra Tanács

(T-84/07. sz. ügy)

(2007/C 117/40)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: a Mineral and Chemical Company „Eurochem” nyíltkörű részvénytársaság (Moszkva, Oroszország) (képviselők: P. Vander Schueren és B. Evtimov ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg jogvita tárgyát képező rendeletet, illetve különösen annak 1. cikkét annyiban, amennyiben az a felperest és a jogvita tárgyát képező rendelet (14) preambulumbekzdésének a) és b) pontjában meghatározott kapcsolt vállalkozásait érinti; és
- kötelezze az alperest a jelen eljárás keretében felmerült költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes – amely egy karbamid- és ammónium-nitrát-oldatokat termelő és exportáló vállalkozás – a 384/96/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően az Algériából, Belaruszból, Oroszországból és Ukrajnából származó karbamid- és ammónium-nitrát-oldatok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2006. december 19-i 1911/2006/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ megsemmisítését kéri.

Keresete alátámasztása érdekében arra hivatkozik, hogy a közösségi intézmények a felperesre vonatkozó rendes értéket hibásan állapították meg, és azt hibásan hasonlították össze az exportárral, és így helytelenül állapították meg a dömping fennállását. A közösségi intézmények ezért számos nyilvánvaló értékelési hibát vétettek, és megsértették a közösségi jog alapvető elveit.

Ezenfelül a felperes arra hivatkozik, hogy a közösségi intézmények megsértették az alaprendelet 11. cikkének (1) és (3) bekezdését ⁽²⁾ azzal, az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésében előírt megszűnési felülvizsgálattal összefüggésben nem folytattak le időközi felülvizsgálatot, viszont elfogadták a jogvita tárgyát képező rendeletet, amely a vámkokat eredeti szintjükre terjesztette ki, miközben kötelesek lettek volna, illetve lehetőségük lett volna – akár hivatalból, akár a felperes által előterjesztett elegendő bizonyíték alapján – időszaki felülvizsgálatot elrendelni.

⁽¹⁾ HL 2006. L 365., 26. o.

⁽²⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996 L 56., 1. o.).

2007. március 20-án benyújtott kereset – Gabel Industria Tessile kontra OHIM – Creaciones Garel (GABEL)

(T-85/07. sz. ügy)

(2007/C 117/41)

A keresetlevél nyelve: olasz

Felek

Felperes: Gabel Industria Tessile S.p.A. (Rovellasca, Olaszország) (képviselő: A. Petruzzelli, Avvocato)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Creaciones Garel S.A.

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a második fellebbezési tanács 2007. január 29-én közölt, 2007. január 25-i határozatát abban a részében, amelyben elutasította a 3754777. sz. Gabel közösségi védjegy lajstromozását a 24. osztály vonatkozásában, arra hivatkozással, hogy nem felel meg a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának;
- tartsa hatályban a fellebbezési tanácsnak a védjegy 25. osztályba tartozó „fürdőköpenyek” vonatkozásában történő lajstromozását elrendelő határozatát;
- utasítsa az OHIM-ot, hogy a 3754777. sz. Gabel közösségi védjegyet lajstromozza a 24. osztály és a 25. osztályba tartozó „fürdőköpenyeken” kívüli más áruk vonatkozásában;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes.

Az érintett közösségi védjegy: A „GABEL” szóvédjegy (lajstromszám: 3 754 777) a 24. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Creaciones Garel S.A.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „GAREL” közösségi ábrás védjegy a 24., 25. és 26. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalásnak helyt adás.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezésnek részben helyt adás, a „fürdőköpenyek” áruk (25. osztály) vonatkozásában történő bejelentés tekintetében.

Jogalapok: A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 43. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértése, mivel a felperes által a tényleges használat igazolására vonatkozóan benyújtott bizonyítékok nem tekinthetők elegendőnek, valamint a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2007. március 21-én benyújtott kereset – Deichmann-Schuhe KG kontra OHIM – Design for Woman (DEITECH)

(T-86/07. sz. ügy)

(2007/C 117/42)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Heinrich Deichmann-Schuhe GmbH & Co. KG (Essen, Németország) (képviselő: O. Rauscher ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Design for Woman SA

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) második fellebbezési tanácsának 2007. január 22-i R 791/2006-2. sz. határozatát;
- utasítsa el a 3378643. sz. közösségi védjegybejelentést a 25. osztályba tartozó valamennyi áru (ruházzati cikkek, cipők, kalapárúk) vonatkozásában;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Design for Woman SA.

Az érintett közösségi védjegy: A „DEITECH” ábrás védjegy a 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (3 378 643. sz. védjegybejelentés).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: A felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „DEI-tex” német ábrás védjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában és a „DEI-tex” nemzetközi ábrás védjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a felszólalás a 25. osztály vonatkozásában történt bejelentés ellen irányult.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elutasítása.

2007. március 22-én benyújtott kereset – Scil Proteins kontra OHIM – Indena (affilene)

(T-87/07. sz. ügy)

(2007/C 117/43)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Scil Proteins GmbH (Halle, Németország) (képviselő: V. Dalichau, ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Indena SpA (Milánó, Olaszország)

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az alperes második fellebbezési tanácsának az R 10/2006-2. sz. ügyben 2006. január 23-án hozott határozatát, valamint 2007. január 31-én hozott helyesbítő határozatát abban a részében, amelyben az elutasítja a felszólalást a „...kozmetikai és élelmiszeripari célú felhasználásra, és nem diagnosztikai célra szolgáló gyógynövény-kivonatok” tekintetében;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Indena SpA

Az érintett közösségi védjegy: az „affilene” ábrás védjegy az 1. osztályba tartozó áruk tekintetében – 2 751 931 sz. védjegybejelentési kérelem

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes

A *hivatkozott védjegy vagy megjelölés*: az „AFFILIN” közösségi szövédjegy az 1. és 5. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A *felszólalási osztály határozata*: A felszólalásnak teljes egészében helyt adott.

A *fellebbezési tanács határozata*: A felszólalásnak részben helyt adott.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a szóban forgó védjegyek összetéveszthetőségig hasonlóak, még azon áruk tekintetében is, amelyek lajstromozását a fellebbezési tanács megengedte.

2007. március 22-én benyújtott kereset – Fabryka Samochodów Osobowych kontra Bizottság

(T-88/07. sz. ügy)

(2007/C 117/44)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Fabryka Samochodów Osobowych (Varsó, Lengyel Köztársaság) (képviselők: W. Radzikowski, R. A. Kozłowski és G. Dźwigala)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a Bizottság határozata 2. cikkének (2), (3) és (4) bekezdését, amelyben a következő formákban rendelték el kompenzációs intézkedéseket: a) az éves gépjárműtermelés korlátozása 2011. július végéig a felperessel, és minden most és a jövőben tőle függő társaságokkal valamint az FSO részvényese által ellenőrzött minden társasággal szemben, és b) 2011. július végéig megtiltotta, hogy újabb engedélyért folyamodjon;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az Európai Közösségek Bizottsága 2006. december 20-i, C 3/2005 (korábbi N 592/2004 [korábbi PL 51/2004]) számú állami támogatásra vonatkozó határozatának megsemmisítését kéri, amellyel a felperes számára a határozat szövege szerint Lengyelország által részben már nyújtott

támogatásokat a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította, amennyiben azzal arra kötelezik a felperest, a támogatás kedvezményezettjét, hogy 2011-ig korlátozza a gépjárművek éves termelését és értékesítését a Közösségben. A határozat indokolásában megtiltja továbbá a felperesnek, hogy 2011. július végéig új engedélyért folyamodjon.

A felperes a határozat megsemmisítését kéri, és előadja, hogy az az EK-Szerződés rendelkezéseit és alkalmazásának alapvető szabályait sérti. Ezt meghaladóan a megtámadott határozatot lényeges eljárási szabályok megsértésével hozták.

A felperes keresetét az alábbiakra alapozza:

- a Bizottság azáltal, hogy a támogatások egy részét már nyújtottak tekintette, megsértette az EK 88. cikk (3) bekezdését és a 659/1999 rendelet (1) 3. cikkét, és a tényállás értékelése során nyilvánvaló hibát követett el;
- a kompenzációs intézkedések terjedelmének meghatározása során a Bizottság megsértette az arányosság elvét, a gazdasági tevékenység szabad gyakorlására irányuló elvet, az EK 253. cikket valamint a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás (2) 11., 32., 37., 39. és 54. preambulumbekkezdését, és nyilvánvaló hibát követett el a tényállás értékelése során, mégpedig azáltal, hogy: a támogatás összegét helytelenül határozta meg, mivel túlértékelte azt; a támogatás formáját figyelmen kívül hagyta; az érintett piacot helytelenül határozta meg; a felperes és a támogatás kedvezményezettje piaci részesedését helytelenül állapította meg; fontos tényezőket hagyott figyelmen kívül a felperesnek nyújtott támogatás hatásainak vizsgálata során; olyan kompenzációs intézkedéseket rendelt el, amelyek hátrányos hatásúak a felperes termelőképességének visszaállítására a szerkezetátalakítás befejezését követően; figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a felperes olyan régióban tevékenykedik, amely regionális támogatásokra jogosult;
- a Bizottság a jogbiztonság elvének és az EK 253. cikk megsértésével további, olyan kompenzációs intézkedést nevezett meg az indokolásban, amelyet a határozat rendelkező része nem tartalmaz;
- a Bizottság megsértette az EK 253. cikket azáltal, hogy nem nyújtott kielégítő adatokat az elrendelt kompenzációs intézkedések jellegéről és terjedelméről, és az ebben a kérdésben előterjesztett egyetlen javaslatra sem utalt.

(1) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

(2) HL 1999., C 288. 2. o.

2007. március 23-án benyújtott kereset – VIP Car Solutions kontra Parlament

(T-89/07. sz. ügy)

(2007/C 117/45)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: VIP Car Solutions (Hoenheim, Franciaország) (képviselő: G. Welzer ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Parlament azon határozatát, amelyben elutasította az Európai Parlament képviselőinek a strasbourg-i ülések alatti szállításáról szóló, PE/2006/06/UTD/1 közbeszerzési szerződés odaítélését;
- semmisítsen meg valamennyi ezt követő jogi aktust;
- kötelezze a Parlamentet 500 000 euró összegű kár és kamat megfizetésére;
- kötelezze a Parlamentet a jelen ügy valamennyi költségének és eljárási illetékének viselésére;
- kötelezze a Parlamentet az eljárási költségek részét nem képező költségek 5 000 euró összegig történő megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes vitatja az Európai Parlament azon határozatát, amelyben elutasítja az Európai Parlament képviselőinek a strasbourg-i ülések alatti szállításáról szóló, PE/2006/06/UTD/1 ajánlati felhívásra ⁽¹⁾ benyújtott ajánlatát.

Keresete alátámasztására a felperes elsősorban az ajánlati felhívásban szereplő odaítélési feltételek, különösen az arra vonatkozó feltétel megsértésére hivatkozik annyiban, amennyiben azt állítja, hogy a legalacsonyabb árat ajánlotta, és e feltétel 55 %-os súllyal kellett figyelembe venni a szerződés odaítélése során.

Továbbá a felperes úgy érvel, hogy a megtámadott határozat sérti a költségvetési rendelet ⁽²⁾ 100. cikkét, amely szerint egyes részleteket nem szükséges közölni, amennyiben ez magánvállalkozások jogos üzleti érdekeit sértené, vagy a vállalkozások közötti tisztességes versenyt torzítaná. A felperes megítélése

szerint az általa kért információ, azaz a szerződést elnyerő ajánlattevő által ajánlott ár nem tartozik az említett cikk hatálya alá, ezért ezen ár közlésének elutasítása szabálytalan.

⁽¹⁾ Hirdetmény: „Az Európai Parlament képviselőinek a strasbourg-i ülések alatt sofőrrel ellátott személygépkocsival és minibusszal történő szállítása”, HL S 2006., 177-187988.

⁽²⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.).

A Közzolgálati Törvényszék F-92/05. sz., Genette kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítélete ellen a Belga Királyság által 2007. március 26-án benyújtott fellebbezés

(T-90/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/46)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Belga Királyság (képviselő: L. Van den Broeck meghatalmazott)

A többi fél az eljárásban: Emmanuel Genette, az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszéknek az F-92/05. sz. ügyben 2007. január 16-án hozott ítéletét.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Közzolgálati Törvényszék az F-92/05. sz., Genette kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítéletével a Közzolgálati Törvényszék helyt adott az Emmanuel Genette által az egyrészt a belga nyugdíjrendszerben szerzett nyugdíjjogainak átvitelére irányuló, 2001-ben benyújtott kérelmének visszavonását, másrészt a felperes részére a nyugdíjjogainak átvitelére irányuló új kérelem benyújtásának engedélyezését megtámadó, 2005. január 25-i bizottsági határozat megsemmisítése iránt benyújtott keresetnek.

Fellebbezésének alátámasztására – az elsőfokú eljárás során a Bizottság kérelmeit beavatkozóként támogató – Belga Királyság elsőként előadja, hogy a Közzolgálati Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel a belga nyugdíjrendszerben szerzett nyugdíjjogoknak a közösségi rendszerbe történő átvitelére irányuló kérelem visszavonása iránti kérelemnek a belga jog szerinti elfogadhatóságáról határozni. A fellebbező szerint a Közzolgálati Törvényszék túllépte hatáskörét, amikor a jelen ügyben alkalmazandó belga belső jogi rendelkezések hatályáról határozott.

Másodsorban a Belga Királyság előadja, hogy a Közzolgálati Törvényszék az új átviteli kérelem benyújtása elfogadhatóságának elbírálásakor megsértette a közösségi jogot, illetve különösen a személyzeti szabályzat rendelkezéseit.

Egyebekben a Belga Királyság előadja, hogy a Közzolgálati Törvényszék megsértette a közösségi jogot, amikor tévesen feltételezte egy olyan új tény felmerülését, amelyet álláspontja szerint nem az új személyzeti szabályzat hatálybalépésére, hanem a belga jog rendelkezéseire tekintettel kellett volna figyelembe vennie.

A Belga Királyság végül a jogbiztonság elvének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

2007. március 19-én benyújtott kereset – WWF-UK kontra Tanács

(T-91/07. sz. ügy)

(2007/C 117/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: WWF-UK (Godalming, Egyesült Királyság) (képviselők: P. Sands, QC, J. Simor, Barrister, R. Stein, Solicitor)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a tőkehalállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 423/2004 tanácsi rendelet hatálya alá tartozó övezetekben élő tőkehalak tekintetében a 41/2007 tanácsi rendeletben megállapított TAC-okat;
- rendelje el, hogy a fenti rendelkezések ugyanakkor az új rendelkezések hatályba lépéséig maradjanak hatályban;
- kötelezze a Tanácsot a jelen keresethez kapcsolódó költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetet az EK 230. cikk alapján indították a 2007-re vonatkozó azon teljes kifogható mennyiségre (a továbbiakban: TAC) vonatkozóan, amelyet a Tanács a 2006. december 5-i bizottsági javaslatra⁽¹⁾ a 41/2007 rendeletben⁽²⁾ (a továbbiakban: a TAC rendelet) az azon övezetekben élő tőkehalak tekintetében fogadott el, amelyekre a tőkehalállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 423/2004 tanácsi rendelet⁽³⁾ (a továbbiakban: a tőkehalállomány-helyreállítási terv) hatálya kiterjed.

Összefoglalva a felperes álláspontja szerint a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor nem nulla TAC-t fogadott el, amely a felperes álláspontja szerint a releváns tudományos szak-

vélemények alapján szükséges az állománynak a jelenlegi, az összeomlás komoly veszélyét magában hordozó szinthez képest történő növeléséhez, és a biztonságos biológiai korlátokhoz való visszatéréshez.

Először is a felperes álláspontja szerint a vonatkozó TAC-ok jogellenesek, mivel azokat nem a tőkehalállomány-helyreállítási terv követelményeinek megfelelően fogadták el. Ezenfelül a felperes nézete szerint úgy tűnik, hogy mind a Tanács, mind a Bizottság a 2371/2002 rendelet⁽⁴⁾ (a továbbiakban: 2002-es rendelet) 20. cikkét vette alapul a vonatkozó TAC-ok elfogadásakor, és nem a tőkehalállomány-helyreállítási tervet.

Másodszor a felperes szerint a vonatkozó TAC-ok jogellenesek, mivel nem felelnek meg a tőkehalállomány-helyreállítási terv, a 2002-es rendelet 5. cikkének (3) bekezdése, 4. cikke valamint 2. cikkének (1) bekezdése, a közös halászati politika, az EK 174. cikk, valamint az 1995-ös ENSZ-megállapodás 5. és 6. cikke által előírt elővigyázatosság elvének.

Harmadszor a felperes érvelése szerint a vonatkozó TAC-ok elfogadása ésszerűtlen abban a tekintetben, hogy azokat olyan szintekben állapították meg, amelyek minden rendelkezésre álló tudományos bizonyíték alapján ahhoz vezetnek, hogy az állomány vagy olyan szinteken marad, amelyeken fennáll az összeomlásának komoly veszélye, vagy összeomlik.

Negyedszer a felperes véleménye szerint a Tanács visszaélt a hatáskörével, mikor a TAC-kat olyan szintekben állapította meg, amelyekkel politikai és gazdasági célkitűzéseket követett, és nem azokban a szintekben, amelyek szükségesek a tőkehalállomány-helyreállítási terv vonatkozó céljának teljesítéséhez, amely abban áll, hogy a tőkehalállományt egy éven belül, vagy ezen túl a lehető legrövidebb időtartamon belül olyan szintekre kell növelni, hogy megszűnjön az állomány összeomlásának veszélye.

A felperes érvelése szerint továbbá, amennyiben a tőkehalállomány-helyreállítási terv nem teszi lehetővé a nulla szintű TAC előírását, maga a terv is jogellenes, mivel nem felel meg az elővigyázatosság elvének.

Ezenfelül a felperes azt állítja, hogy a Tanács jogban való tévedést követett el, amikor a tőkehalállományokat nem a tőkehalállomány-helyreállítási terv szerinti VII d. ICES-övezetbe tartozóként kezelte.

⁽¹⁾ (COM (2006) 774).

⁽²⁾ A bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2007. évre történő meghatározásáról szóló, 2006. december 21-i 41/2007 tanácsi rendelet (HL 2007. L 15., 1. o.).

⁽³⁾ HL 2004. L 70., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 7. kötet, 21. o.

⁽⁴⁾ A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 461. o.).

A Közzolgálati Törvényszék F-3/06. sz., Frankin és társai kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítélete ellen Jacques Frankin és társai által 2007. március 28-án benyújtott fellebbezés

(T-92/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/48)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Jacques Frankin (Sorée, Belgium) és 482 további fellebbező (képviselő: F. Frabetti ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszék által az F-3/06. sz. ügyben elsősorban a felpereseknek a személyzeti szabályzat 24. cikke alapján történő segítségnyújtást elutasító 2005. június 10-i kifejezett bizottsági határozat megsemmisítése tárgyában hozott ítéletet;
- az Elsőfokú Bíróság határozzon a kiadásokról, költségekről és munkadíjakról, és a Bizottságot kötelezze azok viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésük alátámasztására a fellebbezők előadják, hogy keresetük első fokon történt elutasításával a Közzolgálati Törvényszék az általuk első fokon előadott, egyrészt a személyzeti szabályzat 24. cikke és a gondoskodási kötelezettség megsértésére, másrészt a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított jogalapjaikk vizsgálata során több ízben tévesen alkalmazta a jogot.

2007. március 22-én benyújtott kereset – Olaszország kontra Bizottság

(T-93/07. sz. ügy)

(2007/C 117/49)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselő: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Bizottság Regionális Politikai Főigazgatósága 2007. január 11-i 175. sz. feljegyzését – Programok és projektek Cipruson, Görögországban, Magyarországon, Olaszországban, Máltán és Hollandiában, melynek tárgya: Az Európai Bizottságnak a kért összegtől eltérő kifizetései. Rif. Programma POR Sicilia – (N. CCI 1999 IT 161 PO 011);
- semmisítse meg az Európai Bizottság Regionális Politikai Főigazgatósága 2007. január 12-i 234. sz. feljegyzését – Programok és projektek Cipruson, Görögországban, Magyarországon, Olaszországban, Máltán és Hollandiában, melynek tárgya: Az Európai Bizottságnak a kért összegtől eltérő kifizetései. Rif. Programma POR Sicilia – (N. CCI 1999 IT 161 PO 011);
- semmisítsen meg minden kapcsolódó és ezt megelőző jogi aktust, és kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és fontosabb érvek megegyeznek a T-345/04. sz., Olasz Köztársaság kontra Bizottság ügyben ⁽¹⁾ hivatkozottakkal.

⁽¹⁾ HL C 262., 2004.10.23., 55. o.

2007. március 26-án benyújtott kereset – EREF kontra Bizottság

(T-94/07. sz. ügy)

(2007/C 117/50)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: European Renewable Energies Federation (EREF) (Brüsszel, Belgium) (képviselő: D. Fouquet ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- a 2006. október 24-i K(2006) 4963 végleges bizottsági határozatot nyilvánítsa semmisnek;
- állapítsa meg, hogy a kérdéses finanszírozási struktúra a jelen formában és szerkezetében jogellenes állami támogatásnak minősül;
- másodlagosan kötelezze a Bizottságot, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján indítson hivatalos eljárást az NN 62/B/2006 ügy tekintetében.
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát az eljárás összes költségeinek – ideértve a felperes költségeit is – viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes 2004-ben panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, amiben többek között arra hivatkozott, hogy egy Finnországban építendő új atomerőmű finanszírozása különböző szempontokból állami támogatásnak minősült, ám nem került bejelentésre. A Bizottság 2006-ban az aktát NN 62/A/2006 és NN 62/B/2006 számon két külön ügyre bontotta.

A jelen ügyben a felperes a NN 62/B/2006 állami támogatás ügyre vonatkozó C(2006) 4963 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely határozatban a Bizottság megállapította, hogy az öt bankból álló konzorcium által biztosított hitel és az AB Svensk Exportkredit („SEK”) által nyújtott kölcsön az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében nem minősül állami támogatásnak.

A felperes arra hivatkozik, hogy az a tény, hogy a Bizottság az aktát két elkülönült ügyre bontotta, mind eljárási, mind anyagi jogi szempontból jogellenes. A felperes szerint csupán a francia COFACE export-hitel biztosítási ügynökség által nyújtott kezesség miatt lehetett olyan alacsony kamatozású hitelt és kölcsönt nyújtani a hivatkozott projektre. Ugyanakkor a COFACE részvételének állami támogatással kapcsolatos aspektusaival az NN 62/A/2006 ügy foglalkozik. A felperes ezért azt állítja, hogy az akta két elkülönült ügyre való bontása és így a kezesség-tényezőnek a NN 62/B/2006 ügyből való kiemelése vezette a Bizottságot arra a téves megállapításra, hogy a hitellehetőség és a SEK-féle kölcsön ilyen alacsony kamatú nyújtása nem minősülhet állami támogatásnak egyszerűen amiatt, hogy a résztvevő bankok a Bizottság szerint magántulajdonban vannak.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy még ha nem is vesszük figyelembe a COFACE kezességvállalását, a hitel és a SEK-féle kölcsön akkor is állami támogatásnak minősül, mivel:

- a hitelt alacsony kamatozással biztosította az a konzorcium, amelyben a BLB és a BNP Paribas bankok is részt vettek, amelyek viszont a felperes szerint állami tulajdonban vannak; továbbá
- a SEK által nyújtott kölcsönt egy 100 %-os állami tulajdonú bank nyújtotta a piaci szintnél alacsonyabb kamattal.

Végül a felperes az indokolás hiányára, valamint nyilvánvaló értékelési hibára hivatkozik.

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Altana Pharma AG (Konstanz, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának az R 302/2005-4. sz. ügyben 2007. február 8-án hozott határozatát és hagyja helyben a felszólalási osztály 2005. január 26-i határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Altana Pharma SA.

Az érintett közösségi védjegy: a „PRAZOL” szóvédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (lajstromszám: 1 154 269).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „PREZAL” nemzeti szóvédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalásnak helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a felszólalási osztály határozatát hatályon kívül helyezte és a felszólalást elutasította.

Jogalapok: A fellebbezési tanács nem hasonlította össze átfogóan a védjegyeket valamennyi lényeges szempont figyelembevételével.

2007. március 30-án benyújtott kereset – Aventis Pharma SA kontra OHIM – Altana Pharma (PRAZOL)

(T-95/07. sz. ügy)

(2007/C 117/51)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Aventis Pharma SA (Antony, Franciaország) (képviselő: R. Gilbey ügyvéd)

2007. március 23-án benyújtott kereset – Telecom Italia Media kontra Bizottság

(T-96/07. sz. ügy)

(2007/C 117/52)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Telecom Italia Media (Róma, Olaszország) (képviselők: prof. F. Bassan és S. Venturini ügyvédek)

Alperes: az Európai Közöségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság elsődlegesen semmisítse meg a C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004) állami támogatásról szóló, 2007. január 24-i C(2006) 6634 végleges bizottsági határozatot, valamint minden kapcsolódó, ezt követő és ezt megelőző jogi aktust;
- másodlagosan, semmisítse meg a C(2006) 6634 végleges bizottsági határozatot abban a részében, amelyben az olasz államot a határozatban előírt módon a támogatás visszatérítésére kötelezi;
- minden esetben kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére. Ennek minden jogkövetkezményével.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a Bizottság azon határozata ellen irányul, amely jogellenesnek minősítette az olasz állam által a 2004. és 2005. évek vonatkozásában digitális dekóderek beszerzésére nyújtott támogatásokat. E tekintetben hangsúlyozásra kerül, hogy az ugyanezen a napon elfogadott másik határozat az EK-Szerződés 87. cikkének c) pontjával összeegyeztethetőnek minősítette a nyílt API-val rendelkező digitális dekóderekhez 2006 tekintetében nyújtott támogatásokat.

A felperes szerint a 2006. évi jogszerű, és a 2004. és 2005. évi jogellenes támogatás közötti különbség ez utóbbi évek tekintetében a műholdas televíziózáshoz szükséges dekóderek finanszírozásának kifejezett kizárását jelenti, amely tehát *de jure* kizárásnak tekinthető, míg 2006 tekintetében csak „*de facto*” kizárásról van szó, mivel ez a monopolisztikus SKY platform által választott „nem nyílt” dekóder.

Kérelmének alátámasztására a felperes az alábbiakra hivatkozik:

- az *alperes által elkövetett értékelési hiba*. E tekintetben arra hivatkozik, hogy:
 - az intézkedés szükséges volt a digitális technológiára való áttéréshez: a *switch off*-ra vonatkozó törvényi határidő (2006) nem volt (és ésszerűen tekintve nem is lehetett) jogvesztő.
 - az intézkedés nem helyettesítette a műsorszolgáltatók egyébként megtett kezdeményezését. Ez utóbbiaknak ugyanis, a földi digitális piac sajátosságai okán, egyáltalán nem állt érdekében a dekóderek beszerzésének finanszírozása, mivel:
 - (i) nem állnak vertikális integrációban a szoftverek vagy a dekóderek gyártóival;
 - (ii) nem rendelkeznek a havi előfizetésen alapuló üzleti modellel, amely lehetővé tenné az időbeli finanszírozást; és
 - (iii) a földi dekóder több, egymással versenyben lévő földi szolgáltató kártyáját is fogadni tudja.

– az intézkedés két okból sem különböztette meg hátrányosan a műholdas műsorszolgáltatókat. Először is, mivel ezek egy másik, a Bizottság által tévesen egységesnek minősített piacon folytatják tevékenységüket. Másodszor, mivel a műsorszolgáltatókat *de facto* már kizárták, mivel abban az időben már a SKY – monopolisztikus platform Olaszországban a műholdas televíziózásban – nem nyitott standarddal működő, tehát támogatásra nem érdemes tulajdonosi platformmal rendelkezett, amint azt a Bizottság a 2006. évi intézkedésről szóló határozatában megállapította.

– Az intézkedésnek a piacra gyakorolt hatása kiszámítása tekintetében figyelembe vett időszak nem lehet a teljes 2004-2005 közötti időszak, mivel a TIMedia első, pay-per-view ajánlatát a földi digitális piacon 2005. január 22-én tette közzé és bocsátotta forgalomba. A határidő tekintetében nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy 2005. szeptember 1-jétől kezdve a támogatást csak az all digital területek fogyasztóinak nyújtották, vagyis azon tartományoknak (Val D'Aosta és Szardínia), amelyek tekintetében az átmenet előzetes lezárása került előírásra. A támogatás funkcionális és területi síkra korlátozódott. A TIMedia visszatérítheti a támogatást, mivel a figyelembe vett időszak során nem ért el további nyereséget. A költségek ugyanis meghaladják a bevételeket, ami az indulás állapotában szokványosnak tekinthető. A Bizottság többek között azt kéri, hogy a visszatérítetés összegét azon nézői többszámából eredő nyereségekből kiindulva határozzák meg, amely nézőket az intézkedés vonzott a pay-per-view földi digitális televíziózás felé. E nyereséget úgy kellene kiszámítani, hogy a felhasználók átlagos bevételeit meg kell szorozni a további felhasználók becsült számával. A valóságban a további nyereséget a további költségeknek a további (nem átlagos) bevételeiből történő levonásával kell kiszámítani. A további felhasználókból eredő nyereség ugyanis, amelynek nem sok köze van a pay-per-view események megvásárlásához, alacsonyabb, mint a felhasználók átlagából eredő bevétel.

- Az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének és 87. cikke (3) bekezdése c) pontjának megsértése és helytelen alkalmazása, mivel a Bizottság nem bizonyította, hogy az intézkedés torzítja, vagy alkalmas arra, hogy torzítsa a versenyt, és ezért az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül. Azt sem bizonyította, hogy az EK 87. cikk (3) bekezdése szerinti kivételt miként lehet alkalmazni a dekóderek gyártóira, és az ezeket használó műsorszolgáltatókra pedig nem, mikor ezek is közvetlen kedvezményezettek.
- A megtámadott határozat *belső ellentmondásossága és nyilvánvaló logikátlansága*. E tekintetben hangsúlyozásra kerül, hogy a Bizottság szerint az intézkedés csak egyes közvetlen kedvezményezettekkel (televíziós műsorszolgáltatók), nem pedig másokkal (a dekóderek gyártói) szemben szelektív.

A Közzolgálati Törvényszék F-92/05. sz., Genette kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. március 29-én benyújtott fellebbezés

(T-99/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/53)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Joris és D. Martin meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Emmanuel Genette, Belga Királyság

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszéknek az F-92/05. sz. ügyben 2007. január 16-án hozott ítéletét;
- az Elsőfokú Bíróság nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak;
- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság nyilvánítsa a keresetet alaptalannak;
- az Elsőfokú Bíróság határozzon akként, hogy a felek maguk viselik jelen eljárás és a Közzolgálati Törvényszék előtti eljárás során felmerült saját költségeiket.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az F-92/05. sz., Genette kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítéletével a Közzolgálati Törvényszék helyt

adott az Emmanuel Genette által az egyrészt a belga nyugdíjrendszerben szerzett nyugdíjjogainak átvitelére irányuló, 2001-ben benyújtott kérelmének visszavonását, másrészt a felperes részére a nyugdíjjogainak átvitelére irányuló új kérelem benyújtásának engedélyezését megtagadó, 2005. január 25-i bizottsági határozat megsemmisítése iránt benyújtott keresetnek.

Fellebbezésében a Bizottság elsőként az alapügyben benyújtott kereset elfogadhatóságát vizsgálja. A fellebbező előadja, hogy a Közzolgálati Törvényszék *ultra petita* járt el, amikor megváltoztatta a jogvita tárgyát, és mérlegelési hibákat vétett az elsőfokú eljárás felperese által a határidőknek a számára kedvező újbóli megnyílásának igazolására előadott állítólagos új tények vizsgálatakor. A Bizottság előadja, hogy mind a jogvita – elsőfokú eljárás keresetében meghatározott – tárgya, mind pedig a fellebbező által előadott állítólagos új tények megfelelő mérlegelése alapján a Közzolgálati Törvényszéknek arra a megállapításra kellett volna jutnia, hogy a kereset elfogadhatatlan. A Bizottság ezért azt állítja, hogy a Közzolgálati Törvényszék túllépte hatáskörét, és megsértette a Bizottság védekezéshez való jogát, amikor egyes kérdésekről anélkül határozott, hogy lehetőséget biztosított volna a Bizottságnak az álláspontját alátámasztó érvei előadására.

A Közzolgálati Törvényszék által az alapügy érdemében a megtámadott ítélet meghozatala során lefolytatott mérlegeléssel kapcsolatos fellebbezésének alátámasztására a Bizottság a közösségi jog rendelkezéseinek – nevezetesen a személyzeti szabályzat és az ítélkezési gyakorlattal kialakított elvek – Közzolgálati Törvényszék általi megsértésére alapított több jogalapra is hivatkozik, mivel álláspontja szerint a megtámadott ítélet lehetővé tenné jogszerű aktusok visszavonását, másodlagosan pedig sértené a Bizottság annak eldöntésére vonatkozó önállóságát, hogy a vitatott határozatokat visszavonja-e.

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKE

2007. február 23-án benyújtott kereset – Pouzol kontra Számvevőszék

(F-17/07. sz. ügy)

(2007/C 117/54)

Az eljárás nyelve: francia

Keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik, nevezetesen: i) a személyzeti szabályzat számos rendelkezésének, valamint VIII mellékletének megsértése (különösen e melléklet 11. cikkének (2) bekezdése, valamint 26. cikke); ii) a tisztviselői személyzeti szabályzat 24. cikkében foglalt gondoskodási kötelezettség és segítségnyújtási kötelezettség megsértése; iii) az egyenlő bánásmód elvének megsértése és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértése; iv) a bizalomvédelem elvének megsértése.

Felek

Felperes: Michel Pouzol (Chemin des Peyridisses, France) (képviselők: D. Grisay, I. Andoulsi és D. Piccinino ügyvédek)

Alperes: Európai Számvevőszék

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a Számvevőszék 2006. november 23-i határozatát, valamint az Európai Közös-ségek Bizottságának 2006. május 18-i határozatát;
- a Közzolgálati Törvényszék ismerje el a felperes további 6 év 10 hónap és 1 nap jóváírandó nyugdíjszerző szolgálati időre, vagyis összesen 10 év 3 hónap és 24 nap jóváírandó nyugdíj-szerző szolgálati időre vonatkozó jogát;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze a Számvevőszéket, hogy e jóváírandó nyugdíjszerző szolgálati időt részére havi 1 232,32 euró többlet nyugdíjként írja jóvá;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze a Számvevőszéket, hogy fizessen a felperesnek a felperes által elszenvedett vagyoni kárért a jelen kereset benyújtásának időpontjáig terjedően 17 252,48 euró összegben megállapítandó kártérítést, amely összeg a felperes 2006. január 1-jei nyugdíjazásától 2007. március 1-ig elmaradt havi 1 232,32 eurónak felel meg;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze a Számvevőszéket, hogy a felperes által több mint 13 éven át elszenvedett nem vagyoni kárért nyújtson a felperesnek megfelelő kártérítést, amelynek összegét és kamatait a felek egyezség útján fogják később megállapítani;
- a Közzolgálati Törvényszék a Számvevőszéket kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes – a Számvevőszék egykori tisztviselője, jelenleg nyugdíjas – elsősorban Franciaországban szerzett nyugdíj jogosultsága közösségi rendszerbe történő átvitelének kiszámítását vitatja, mivel e számítás nem veszi figyelembe az Association des régimes de retraites complémentaires-ben (ARRCO) és az Association générale des institutions de retraite des cadres-ban (AGIRC) szerzett nyugdíj jogosultságát.

2007. március 19-én benyújtott kereset – M kontra EMEA

(F-23/07. sz. ügy)

(2007/C 117/55)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: M (Broxbourne, Egyesült Királyság) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: Európai Gyógyszerügynökség (EMA)

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg az Európai Gyógyszerügynökség ügyvezető igazgatójának a felperes rokkantsági bizottság összehívása iránti kérelmét elutasító, 2006. október 25-i határozatát;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az Európai Gyógyszer-ügynökséget 100 000 euró kártérítés címén történő megfizetésére közzolgálati kötelezettségesség miatt;
- a Közzolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, aki az Európai Gyógyszerügynökség ideiglenes alkalmazottja, 2005. március 17-én munkahelyi balesetet szenvedett, melynek következtében munkaképtelenné vált. 2006. február 14-én értesítették arról, hogy szerződését 2006. október 15-ét követően nem tudják meghosszabbítani. A felperes rokkantsági bizottság összehívása iránti kérelmét elutasították.

Fellebbezése alátámasztására a felperes különösen az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 31. cikkének (1) bekezdésére és 33. cikkének (1) bekezdésére hivatkozik, ahogyan azt a Közzolgálati Törvényszék az F-119/05. sz., Gesner kontra OHIM ügyben 2007. január 16-án hozott ítéletében (az EBHT-ban még nem tették közzé) értelmezte.

2007. március 15-én benyújtott kereset – Lafleur-Tighe kontra Bizottság

(F-24/07. sz. ügy)

(2007/C 117/56)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Virgine Lafleur-Tighe (Makati, Fülöp-szigetek) (képviselők: S. Rodrigues és C. Bernard-Glanz ügyvédek)

Alperes: Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság által hozott, a felperest szerződéses alkalmazottként történő felvételének időpontjában a 13. besorolási fokozat 1. fizetési fokozatába besoroló határozatát, amint az a 2005. december 22-én aláírt alkalmazási szerződésből következik;
- a Közzolgálati Törvényszék közölje a kinevezésre jogosult hatósággal a megtámadott határozat megsemmisítésének következményeit, különösen a felperes 1993. november 16-a, a Bachelor oklevél megszerzése óta szerzett szakmai tapasztalatának figyelembevételét, valamint a felperesnek a 14. besorolási fokozatba 2005. december 22-re visszamenőleges hatállyal történő újrabesorolását;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a költségek viselésére

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes azon túlmenően, hogy az F-135/06. ⁽¹⁾ sz. ügyben már előadottakhoz nagyon hasonló jogalapokra hivatkozik, különösen az oklevelek és szakmai képesítések kölcsönös elismerése elvének megsértésével érvel.

⁽¹⁾ HL C 236., 2006.12.30., 87. o.

2007. március 22-én benyújtott kereset – Bleser kontra Bíróság

(F-25/07. sz. ügy)

(2007/C 117/57)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Thomas Bleser (Nittel, Németország) (képviselő: P. Goergen ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bírósága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék helyezze hatályon kívül a felperesnek a részére a 2006. március 16-i kinevezéséről szóló határozatban megállapított besorolási fokozatba való besorolását;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a 2004. május 1-jén hatályba lépett tisztviselői személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 2. és 13. cikkét, valamint 32. cikkét;
- a Közzolgálati Törvényszék sorolja be a felperest a versenyvizsga-kiírásban közzétett besorolási fokozatba, illetőleg az új személyzeti szabályzatban ennek megfelelően besorolási fokozatba (továbbá a 2004. május 1-jét megelőzően alkalmazandó előírásoknak megfelelő fizetési fokozatba).
- a Közzolgálati Törvényszék állapítson meg a felperes részére az illetménykülönbözet mértékének megfelelő kártérítést;
- a Közzolgálati Törvényszék állapítson meg a felperes részére a nála bekövetkezett nem vagyoni kárért 10 000 euró kártérítést;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze a Bíróságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A kereset az Európai Közösségek tisztviselőinek 2004. május 1-jén hatályba lépett személyzeti szabályzata XIII. melléklete 2. és 13. cikke, valamint 32. cikke ellen irányul.

A felperes álláspontja szerint besorolására a részére kedvezőbb korábbi személyzeti szabályzat alapján kellett volna sort keríteni; ez a személyzeti szabályzat volt akkor hatályban, amikor a versenyvizsgát sikerrel letette. Keresetét azzal támasztja alá, hogy besorolásakor sérült az egyenlő bánásmód követelménye és a hátrányos megkülönböztetés tilalma, valamint a kor alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma.

Ezenfelül a felperes a közösségi jog általános elveinek – mint a gondoskodási kötelezettség, a gondos ügyintézés, az átláthatóság, a bizalomvédelem, a jogbiztonság, a jóhiszeműség elve –, valamint a *reformatio in peius* tilalmának és a meghallgatáshoz való jogának megsértésére hivatkozik.

2007. március 21-én benyújtott kereset – Potoms és Scillia kontra Parlament

(F-26/07. sz. ügy)

(2007/C 117/58)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Gerrit Potoms (Malines, Belgium) és Mario Scillia (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék nyilvánítsa a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 5. és 12. cikkét jogellenesnek;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a felperesek tisztviselői kinevezéséről szóló egyedi határozatokat azokban a részekben, amelyekben besorolási fokozatukat a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 5. cikkének (2) bekezdése alapján határozzák meg;
- a Közzolgálati Törvényszék mondja ki, hogy az érdempontok és az előléptetési pontok odaítélésére vonatkozó végrehajtási intézkedések jogellenesek azokban a részekben, amelyeknek értelmében a valamely besorolási osztályból egy másikba történő átmenet során az érdempontokat és az előléptetési pontokat meg kell semmisíteni;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a felperesek által előző besorolási osztályukban összegyűjtött érdempontok és előléptetési pontok megsemmisítéséről szóló egyedi határozatokat;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a felperesek díjazására vonatkozó, 1-nél kisebb sokszorozási tényező alkalmazásáról szóló egyedi határozatokat;
- a Közzolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek az F-31/06. sz. ügyben ⁽¹⁾ előadottakhoz nagyon hasonló jogalapokra hivatkoznak.

⁽¹⁾ HL C 131., 2006.6.3., 50. o.

2007. március 26-án benyújtott kereset – Sundholm kontra Bizottság

(F-27/07. sz. ügy)

(2007/C 117/59)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Asa Sundholm (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-86/04. sz., Sundholm kontra Bizottság ügyben 2005. április 20-án hozott ítéletének végrehajtásaként hozott, a felperes 2001. július 1-je és 2002. december 31-e közötti időszakra vonatkozó szakmai előmeneteli jelentéséről szóló 2006. június 2-i határozatot;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest – az eljárás e szakaszában – 1 euró mint nem vagyoni kár felperesnek történő megfizetésére;
- a Közzolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztására a felperes elsőként az EK 233. cikknek és az indokolási kötelezettségnek a megsértésére hivatkozik, mivel a megtámadott határozatból nem derül ki, hogy az említett ítélet indokait mennyiben vették figyelembe.

Egyebekben a fellebbező előadja, hogy a megtámadott határozat egyrészt sérti a szakmai előmenetel új értékelési rendszerének céljait, másrészt a megjegyzések és az adott pontok közötti összhang hiánya miatt e határozat jogellenes.

A felperes végül a védelemhez való jog megsértésére hivatkozik, mivel a rá vonatkozó értékelés alapjául szolgáló tényeket sem azok megtörténte, sem az értékelési eljárás során vele nem közölték.

2007. március 28-án benyújtott kereset – Quadu kontra Bizottság

(F-29/07. sz. ügy)

(2007/C 117/60)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Sandro Quadu (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- A Közöszerződési Törvényszék semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság által hozott, a felperesnek az Európai Községek tisztviselőjévé történő kinevezéséről szóló 2006. április 26-i határozatot abban a részben, amelyben az a felperest az AST 2 besorolási fokozat 3. fizetési fokozatába nevezi ki;
- a Közöszerződési Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

2006. április 26-i határozattal a felperest – aki ekkor az Európai Parlament C*4-es besorolási fokozatú és 7-es fizetési fokozatú ideiglenes alkalmazottja volt és sikeresen teljesítette az Európai Községek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Községek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ hatálybalépése előtt a C 4-5 besorolási fokozatú asszisztensek számára kiírt belső versenyvizsgát – az AST 2 besorolási fokozat 3. fizetési fokozatába nevezték ki.

Keresetében a felperes elsősorban a versenyvizsga-kiírásnak, valamint az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a megsértésére hivatkozik. Egészen pontosan azt rója fel az adminisztrációnak, hogy a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 5. cikkének (4) bekezdését úgy értelmezték, hogy a tisztviselőnek kinevezett ideiglenes alkalmazottak csak akkor jogosultak megőrizni korábbi besorolási fokozatukat és fizetési fokozatukat, ha a kinevezéssel magasabb besorolási osztályba kerülnek.

⁽¹⁾ HL L 124., 2004.4.27., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 130. o.

2007. március 28-án benyújtott kereset – Lidia Noworyta kontra Európai Parlament

(F-30/07. sz. ügy)

(2007/C 117/61)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Lidia Noworyta (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- A Közöszerződési Törvényszék semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2006. április 28-án hozott, a felperes hivatali feljebbvalójának 2005. október 20-i, a felperes számára a személyzeti szabályzat VI. melléklet 3. cikke értelmében a rendkívüli körülmények között végzett túlmunkáért járó

átalánydíjazás vagy a személyzeti szabályzat 56b. vagy 56c. cikke alapján bármilyen egyéb külön juttatás nyújtására vonatkozó javaslatát elutasító határozatát;

- a Közöszerződési Törvényszék kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztására a felperes először is azon általános elvre hivatkozik, mely szerint az alkalmazottak számára egyenlő munkafeltételeket kell teremteni, különösen a különleges munkaidő-beosztás miatti vagy a túlóráért járó kompenzációra vagy külön juttatásra vonatkozóan.

A felperes különösen arra helyez hangsúlyt, hogy a személyzeti szabályzat 56b. és 56c. cikkétől eltérően a személyzeti szabályzat VI. mellékletének 3. cikke a különleges munkakörülmények között teljesített túlmunkáért járó átalánydíjazás nyújtásának lehetőségét nem köti ahhoz a feltételhez, hogy a túlmunka végzésére rendszeresen kerüljön sor. A felperes szerint a kinevezésre jogosult hatóság tévesen alkalmazta a jogot, mikor a túlmunkáért járó kompenzációra vonatkozó belső szabályokhoz ezt a feltételt is hozzáadta.

A kinevezésre jogosult hatóság akkor is tévesen alkalmazta a jogot, mikor kijelentette, hogy a 2004. május 1-je után felvett tisztviselők nem részesülhetnek ilyen díjazásban, holott ez a lehetőség kifejezetten szerepel az említett belső szabályok 1. cikkében.

A felperes továbbá azzal érvel, hogy a határozat, mely visszautasít mindenféle túlmunkáért járó kompenzációt vagy külön juttatást, ellentétes a személyzeti szabályzat 56b. és 56c. cikkével, akárcsak az egyenlő bánásmód elvével.

Végül a felperes szerint a Parlament álláspontja nem egységes, mivel az Elnökségi Főigazgatóság főigazgatója azt állította, hogy a telefonközpontban senki sem végez rendszeresen túlmunkát, miközben a kinevezésre jogosult hatóság állítása szerint tanulmány készül, mely a szóban forgó szolgálatnál tapasztalt munkakörülmények összhangba hozatalának lehetőségeit vizsgálja, éppen az általános/rendes munkaidőtől eltérően alkalmazott rendkívüli munkarend miatt.

2007. április 2-án benyújtott kereset – Françoise Putterie-de-Beukelaer kontra Európai Községek Bizottsága

(F-31/07. sz. ügy)

(2007/C 117/62)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Françoise Putterie-de-Beukelaer (Brüsszel, Belgium) (képviselő: E. Boigelot ügyvéd)

Alperes: Európai Községek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a felperesről szóló, a 2005. január 31-től 2005. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozó szakmai előmeneteli jelentést (a továbbiakban: jelentés), beleértve az ahhoz kapcsolódó, fellebbezési eljárás során hozott és egyéb határozatokat, és különösen a „képességek” elnevezésű 6.5 fejezetet azon részében, amely nem ismeri el a felperes képességét, hogy B* besorolási osztályba tartozó feladatokat lásson el;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztására a felperes elsősorban arra hivatkozik, hogy az adminisztráció nyilvánvaló értékelési hibát követett el, mikor az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) XIII. melléklete 10. cikkének (3) bekezdése szerinti tanúsítványi eljárás keretében nem ismerte el a felperes azon képességét, hogy B* besorolási osztályba tartozó feladatokat lásson el. Külö-

nösen azt hozza fel, hogy ellentétben azzal, ami a rá vonatkozó értékelésben szerepel, a felperes számítástechnikai képzési felelősként ellátott feladatai B* besorolási osztályba tartoznak.

Másodsorban a felperes a személyzeti szabályzat 26. cikkének, a védelemhez való jog, az átláthatóság és a kontradiktórius eljárás, valamint a személyi állománnyal való ésszerű gazdálkodás elvének megsértésére hivatkozik. Különösen azzal érvel, hogy bizonyos iratokat – melyek az értékelése során felhasználhatóak lettek volna – nem továbbítottak neki megfelelő időben.

Harmadsorban a felperes a személyzeti szabályzat 25. cikke (2) bekezdésének és az indokolási kötelezettségnek a megsértésére hivatkozik.

Negyedsorban a felperes a személyi állomány tagjaival való egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértését hozza fel, mivel a számítástechnikai képzési felelős által ellátott feladatokat a tanúsítványi eljárás során – főigazgatóságtól és szolgálati előljárótól függően – eltérően értékelik.